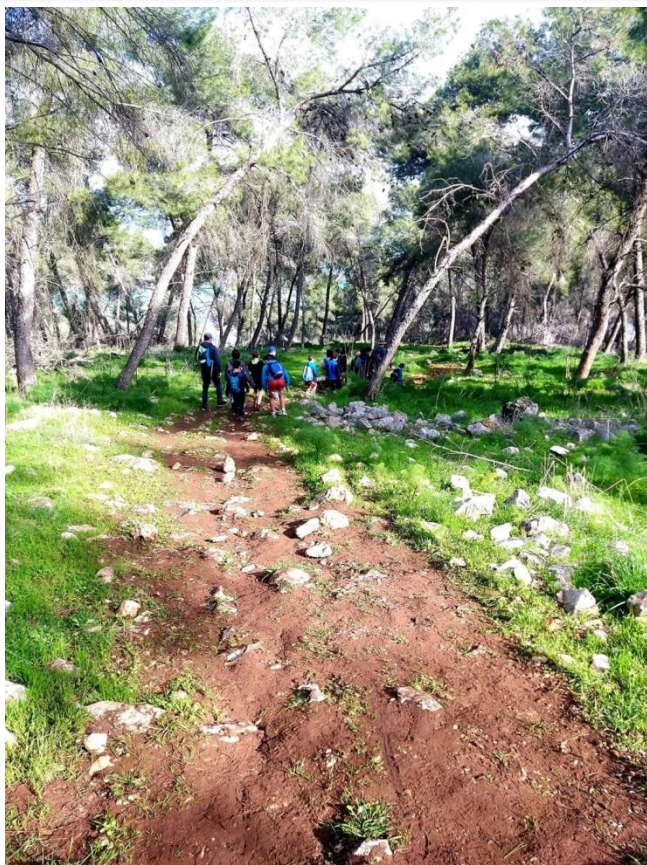


עלון קיבוץ ניר-דוד פברואר 2020



**טיול ט'ו בשבט
מהעמק הנעלם
למחצבת
השייט ליד
חפציבה**

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות, אסור להפיץ, לשכפל, להעתיק או לעשות כל שימוש אחר ללא אישור

דבר העורכת לעמוד 31

עלון קיבוץ ניר-דוד פברואר 2020	
1	עמוד השער – תמונות מטיול ט"ו בשבט הקיבוצי
2	תוכן העלון ודבר העורכת
3	משולחן היו"ר הכלכלי – שאול גולומב
4+5	משולחן הנהלת הקהילה והמזכירות
6+7	משולחן מש"א – שחר שדמי
8	ממועדון 60 פלוס – שרה וגנן
9	מהנעשה בתיירות – חלי יעקובס
10+11	תרבות ופנאי – לירון ויטמן
12	לקראת הבחירות – הפעם באמת אמת – שלמה גלזר
13+14	בגיל הרך – אסתי ברטל
15	על העוקץ ועל הדבש אצלנו במגרש – אסתר שדמי
16+17	יש לי יומולדת...
18	ברכות איחולים ותודות...
19	ניר דוד, שכונת סג'עיה ומה שביניהם – אמנון שמושקוביץ
20+21+22	זאת דעתי בנושא היום הקובע – רוני בקל ושלמה גלזר
23	זאת דעתי בנושא בעלי תפקידים בקיבוץ – רוני בקל
24	נוסטלגיה – דברי ראשונים ב-4 פרקים – פרק 2
25+26+27+28	נוסטלגיה מהארכיון – יהודית אייל
29+30	מרחבי הפייסבוק – קצת על הלינה המשפחתית
31	לזכר חברינו - פברואר
32	לזכר חברינו – מאיה זמיר ז"ל
33+34	מתכונים ועוד קצת - "חברותא" ו"צוציק"
35	הוריקאן – תשבץ הגיון – אורי קלס
36+37	חידונים ותשבצים לגדולים ולקטנים
38+39	דבר העורכת ותמונות מערב שיתוף ציבור בנושא בית התרבות
40	עמוד סיום – היכוננו היכוננו לפורים אימה...

בימים אלה אנו מתחילים לסכם את שנת 2019. הבעיה העיקרית מולה התמודדנו בשנה זאת הייתה התחזקות השקל הישראלי מול הדולר והיורו. פעילותה של נירעותק ומחירי הפירות אותם אנו משווקים לחו"ל כמו אשכוליות, תמרים ומנגו הושפעו מהותית מהתפתחויות אלה. סיכומים סופיים ודוחות כספים של שנה זאת ידווחו לקבוצת כמקובל.

שנת 2020 התחילה כאשר חוסר הוודאות הכלכלית עולה. עדיין אף אחד לא יודע להעריך מה תהיה ההשפעה של מגפת הקורונה על הכלכלה העולמית, על הכלכלה הישראלית ועלינו. מה שאנחנו כבר יודעים הוא שתהליך התחזקות השקל הישראלי ממשיך וזה סימן לא טוב לעסקים שלנו.

תכנית 2020 על פיה אנו פועלים היא אדגרית. כל התאגידים העסקיים וכן המערכת המרכזית עוסקים בימים אלה בתכניות פיתוח והשקעות שהן:

נירעותק - מועצת המנהלים אישרה רכישת מכונה ייעודית עבור המוצר שתמ"ע רוכשת מאתנו. הצוות הניהולי והטכני של המפעל החל במהלך של תכנון המכונה והמבנה המתאים למכונה זאת. ביצוע ההשקעה שהיקפה כ-20 מ"ח ייפרס על שנתיים.

תיירות - מועצת המנהלים החליטה לאשר הקמת מתחם גלמפינג (אהלים משודרגים) ליד גן גורו. הפעלת מתחם זה כמעט שתכפיל את קיבולת האירוח של "תיירות ניר דוד". בנוסף, הנהלת התיירות בוחנת ובודקת בימים אלה תכניות נוספות לפיתוח עתידי של פרויקטים נוספים כאשר חלקם יהיה בשיתוף פעולה עם גורמים אחרים.

הגד"ש מטע מתכנן להמשיך ולהשקיע השנה בנטיעה ובגידול שטחי מטעים סובטרופים - המנגו, ליצי וכן התמרים. השנה אנו נטע גם חלקה של אבוקדו למטרות שתילים ונתחיל לשווק לולבים (כשרים) מחלקת התמרים ליד המדגה.

המדגה עסוק בימים אלה בתכנון וביצוע השקעות גדולות בסיוע המדינה בתחום שיפור איכות המים הנשפכים לנחל חרוד ובהתייעלות. בימים אלה נתחיל להפעיל מתקן ייצור חשמל ממערכת סולרית צפה על מאגר צפון.

המערכת המרכזית של הקבוצת עוסקת בימים אלה בנושאים הבאים: בניית הגשר החדש על הנחל, הקמת התשתיות ל"שכונת הכרם" (לשעבר המנג') החדשה, תיקון ושיפוץ בית התרבות בעקבות השריפה, הקמת פרויקט סולרי קרקעי שיספק חשמל ישירות לנירעותק ועוד.

סה"כ אנו אמורים להשקיע השנה בתאגידי הקבוצה ובקבוצת עצמו כ-36 מ"ח, כאשר המקורות להשקעות אלה בעיקרם יהיו מההון העצמי שלנו.

אי אפשר להתייחס למצב הכלכלי שלנו מבלי לדווח על גזרות "תיקון 27" של רשות המיסים שמשמעותה עבורנו היא קריטית. עקרי התכנית הם: מחיר המיס החקלאים המתוקים (מתחת ל-400 מ"ג כלור לליטר) יעלו בכ-200% מהמחיר הנוכחי, מחיר מים מליחים (מעל ל-400 מ"ג כלור לליטר) יעלה בכ-20% מהמחיר הנוכחי. כמויות המים המליחים יופחתו ב-20%, כמויות המים המתוקים יגדלו בכ-30%.

הבעיה העיקרית של תכנית זאת היא שבמחירי מים מתוקים כאלה לא יהיה כדאי לגדל את רוב גידולי הגד"ש שאנו נוהגים לגדל בשטחים שלנו. הדיונים בתכנית זאת עדיין לא הסתיימו אולם הכיוון מאד מדאיג.

אני רוצה בהזדמנות זאת לברך את יפתח רון חבר קבוצת גבע על בחירתו למרכז משקל מנהל עסקי של המערכת המרכזית של הקבוצה. הצלחתו – הצלחתנו.

לסיום ברצוני להודות ליונס עם סיום מילוי תפקידו כמרכז משקל מנהל עסקי של הקבוצה ועל עבודתו הנאמנה והמקצועית בתפקיד זה ב-5 השנים האחרונות. בתקופתו של ירון והרבה בזכותו התפתחה והשתפרה המערכת המרכזית והפכה למנוע הכלכלי של הקבוצה, בוצעו מהלכים משמעותיים בתחום תשתיות הקיבוץ. אני מאחל לירון הצלחה בתפקידו החדשים ומקווה לראותו אצלנו בעתיד.

יש חשיבות רבה לדעתי בשימור יכולות ניהול של חברי(ות) הקבוצה וירון הוא ההוכחה לכך. אני מקווה שנלמד לקח מטעויות שעשינו ונדע להתעלות ולהתייחס לנושא זה בעתיד בראיה נכונה יותר.

מזה זמן הדיווח על דיוני והחלטות הנהלת הקהילה והמזכירות בעלון הקיבוץ לוקים מאד בחסר. היו לכך סיבות שונות ומשונות, שבכל מקרה אינן מצדיקות מצב זה ובכוונתנו לעשות מאמץ ולהשתפר.

כדי ליישר קו מובאים הנושאים העיקריים שנדונו במזכירות והנהלת הקהילה בחודשים האחרונים:

מזכירות:

1. **ביקורת** - מזה זמן אין ו. ביקורת בקיבוץ. פורסמו מכרזים לתפקיד יו"ר ו. הביקורת ולחברי הועדה ללא היענות מצד הציבור. מאחר ואנו סבורים שיש חשיבות רבה לביקורת סוכמו המהלכים הבאים:
 - א. מונה לקיבוץ מבקר פנים – יפתח אלון מקיבוץ עין שמר. יפתח הוא רו"ח בהשכלתו ומבקר מקצועי רב ניסיון.
 - ב. יפתח יהיה המבקר של כל תאגידי הקיבוץ במגזר הכלכלי ובקהילה ומבקר של הועד המקומי. במערכת העסקית יש בכל מועצת מנהלים ו. ביקורת האחראית על תחום הביקורת ועבודתו של יפתח היא בשיתוף פעולה איתה.
 - ג. במערכת הקהילתית הכוונה להקים ו. ביקורת בת 3 חברים מתוך נציגי הציבור במזכירות שיחד עם יפתח תטפל בתחום הביקורת על פעילויות הקהילה השונות והועד המקומי.
2. **תקנון פנסיה** – במהלך השנים התקבלו החלטות רבות בכל הנוגע לפנסיה. צוות פנסיה בשיתוף פעולה עם מש"א ובעזרת היועץ הפנסיוני של הקיבוץ ועו"ד גיבשו תקנון מסודר המתבסס על החלטות הקיבוץ תוך עדכון והתאמה. המתקנון נדון במזכירות, אושר והועבר לדיון בשיחת הקיבוץ. בדיון בשיחה הוחלט לאפשר לחברים להעביר במשך שבועיים את הערותיהם, ולאחר מכן לקיים דיון נוסף בשיחה במטרה להעביר את התקנון לאישור בקלפי.
3. **קליטה למי שאינם בנים** - בעקבות עצומה שנחתמה ע"י יותר מ 10% מהחברים כפי שדורש התקנון לאפשר קליטת מי שאינם בני קיבוץ לחברות בקיבוץ, התקיימה התייעצות במזכירות גובשו קריטריונים שנדונו בשיחת הקיבוץ ואח"כ אושרו בהצבעה בקלפי. בין הקריטריונים נקבע כי הנקלטים יהיו בני 30 ומעלה, תהיה איתם היכרות מוקדמת, הם ישלמו את התשלומים המלאים להון האגודה ותהליך הקליטה שלהם יהיה עפ"י החלטת הקיבוץ. עוד נקבע כי אישור זה ניתן רק לשכונת הכרם (המנאז') ובמידה ותהיה דרישה כזאת בהמשך הנושא יובא לדיון מחודש. ההצעה אושרה בקלפי ו 2 משפחות ראשונות נמצאות בתהליך הקליטה.
4. **תקציב 2020** נדון במזכירות לאחר שאושר בהנהלת הקהילה והמזכירות. ואושר בשיחת הקיבוץ. בעקבות הדיון שהתפתח והרצון שהובע ע"י קבוצת חברים לבחון את סדרי העדיפויות הקהילתיים הוחלט להקים צוותים ולקיים את הדיונים במהלך 2020 במטרה לגבש את סדרי העדיפויות הקהילתיים לשנת התקציב 2021.
5. **שותפות ומעורבות** - בלי ועם קשר, מזה זמן מורגש הצורך ביוזמה לשילוב קבוצת הנקלטים הולכת וגדלה בקיבוץ במערכות ותפקידי הניהול בקיבוץ, או מה שאנו מכנים "כניסה מתחת לאלונקה" לשם כך בשיתוף פעולה עם המועצה ובאישור המזכירות הוחלט על שני תהליכים:
 - א. **קיום קורס מנהיגות יישובי** בו ישתתפו כ 15 חברים וחברות צעירים במסגרתו יינתנו כלים, ידונו בנושאים המרכזיים שעל סדר יומנו הקהילתי וגיבוש הצעות לשינויים וסדרי עדיפויות. במטרת המהלך לשלב כמה שיותר חברים בתפקידי ניהול ולקיימת אחריות על ובחיי הקהילה.
 - ב. **סוג של סמינר קליטה** לכלל הנקלטים במהלכו יוצגו מוסדות הקיבוץ, התפקידים המרכזיים, תקנונים ואפשרויות של המעורבות והעשייה הקהילתית בו.

הנהלת הקהילה

1. **הפיכת בית הדס לדירות למגורים** - בניית המבנה התלת גני הביא לפינוי בית הדס. בשל המחסור הגדול בדירות למשפחות עם ילדים הוחלט בועדת תכנון ואח"כ מהנהלת הקהילה להפוך את המבנה ל 3 דירות למגורים. החלטה זאת הביאה את השכנים לערער עליה ולבקש כי יבנו רק שתי דירות למגורים ולהשאיר חלל למשרד או מחסן. היו נימוקים לכאן ולכאן ובסופו של דבר הוחלט לדחות את הערעור ולגשת לתכנון 3 דירות תוך התחשבות מרבית בבקשות של השכנים.
2. מזה זמן אנו מתמודדים עם מספר גדל של שוכרי דירות היוצרים חוב כלפי הקיבוץ. אין ספק שמצב זה אינו תקין ולא יכול להמשך. בשל כך הוחלט בשלב הראשון להטיל ריבית על החוב במטרה לעודד את בעלי החוב לצמצמו ולסגור אותו סופית. כמו כן הכוונה להביא את הדיון לשיחת הקיבוץ כדי לקבל תמיכה ציבורית רחבה לטיפול בנושא.
3. **מס מונציפלי לבנים הגרים בבית הוריהם** - עד היום נהגנו עפ"י החלטות הקיבוץ לחייב במס המונציפלי של בנים/ות הגרים אצל הוריהם מעל 6 חודשים. מאחר ויש קושי אמיתי לדעת מי הגיע, מי עזב ומתי הוחלט בהנהלת הקהילה שלא לחייב בנים בנות המתגוררים אצל הוריהם עד גיל 30. מדובר ביחידים בלבד זוגות עם או בלי ילדים יחויבו בהתאם לכללים החלים על כלל הציבור.
4. **מעלונים** – בזמנו הוחלט כי יותקנו מעלונים בדירות הרולן עפ"י הצורך ועד שני מעלונים בשנה. בשל פניות וצרכים של משפחות הגרות ברולנים האמצעיים בלבד הוחלט לאפשר למי שירצה בכך להמיר את המעלון בסכום של 35,000 ₪ בשנה לצורך התאמות בקומת הקרקע כמו - חדר שינה, שיפוף מקלחת, הרחבת פתחים וכו'. מאחר וההחלטה מתקצבת שני מעלונים בשנה, במידת הצורך התור יקבע לפי המלצה של אחות שיקומית.
5. **ביטוח יזמים בשטח הקיבוץ** – לצערנו יש יזמים הפועלים בשטח הקיבוץ שאינם מבטחים את עצמם. מצב זה חושף את היזם והקיבוץ לתביעות. הוחלט כי יזם שאינו מבטח את עצמו לא יוכל לשכור מבנה (יש יזמים הפועלים מהבית) וכי הקיבוץ יבטח יזמים שאינם מבטחים ויגבה 300 ₪ בחודש או ביותר בהתאם לגובה הפרמיה.

עד כאן להפעם, נשתדל להשתפר לעדכן באופן מסודר בעלונים הבאים



בחירת תפקידים

כנציגים בוועדת תכנון נבחרו עמית קרונר וגלי בלכר.

עמית וגלי יחליפו את הדס גולן ואת בני פרג שתרמו מניסיונם וסיימו קדנציה שנייה.

לתפקיד מנהל אגש"ח האחזקות נבחר בשיחה יפתח רונן חבר קיבוץ גבע.

יפתח החליף את ירון שסיים קדנציה ויוצא לדרך חדשה כמנהל עסקי ביונתן. ליפתח הרבה הצלחה ולירון תודה על השנים הרבות כמנהל אגש"ח ובתפקידים קודמים בהם תרם רבות להצלחת הקיבוץ.

בוועדת תרבות סיימה לירון ויטמן קדנציה מלאת עשייה פורייה וצוות האיתור שכולל את שחם, שחר, נגה תמיר, לירון, ואסתר שדמי עסוק בימים אלו במציאת מחליפה. ללירון - תודה על העשייה והצלחה בהמשך.

ביטחון סוציאלי

במהלך פברואר מובא לשיחה תקנון הפנסיה שאושר בצוות הפנסיה והמזכירות. התקנון מאגד החלטות הקיבוץ בעת השינוי, והחלטות המודל האסטרטגי.

חברים המעוניינים בפגישת ייעוץ בנושא פנסיה עם ריטה הסוכנת מחברת טנא, מוזמנים לפנות לאורית הרצוג לתיאום מועד.

במהלך מרץ, כמדי שנה, נחתים את החברים על ייפוי כח למסלקה הפנסיונית.

צוותי איתור לתפקידים בקהילה ובעסקים

לכל תפקיד נבחר צוות איתור הכולל את מנהל משאבי אנוש, מנהל הפעילות ונציגים בעלי הבנה בתחום, והצוות בוחר את המועמדות המתאימה ביותר לדעתו לתפקיד לאחר מעבר על קורות החיים, ראיון, שמיעת חוות דעת ולעיתים גם אבחון.

בכל תפקיד מפורסם תחילה פרסום פנימי ולעיתים גם נעשית פנייה למועמדים מהקיבוץ שהצוות רואה בהם מועמדים מתאימים. במקרים שלא נמצא מועמד פנימי העונה על דרישות התפקיד יוצא פרסום חיצוני.

בקרב יפתח בתמיכה וקידום של הנהלת הקיבוץ קורס עתודה ניהולית שאנו מקווים שבעזרתו ובעזרת פעולות נוספות כגון שילוב חברים חדשים בגופים הניהוליים, יגבר הסיכוי שבתפקידים מרכזיים יכהנו חברים ותושבים מהקיבוץ.

ממש דקות לפני סגירת העלון צוות האיתור שכולל את שחם, שחר,

נגה תמיר, לירון ויטמן, ואסתר שדמי

בחר בהילה דגני לתפקיד רכזת התרבות.

הילה תסתייע בצוות תרבות שייבחר בהמשך.

ללירון תודה על העשייה והצלחה בהמשך.

ולהילה בהצלחה בתפקיד החשוב לחיי הקהילה.

הנהלות וצוותים בקהילה

לאחרונה ציינו בפניי חברים כי אינם יודעים מי יושב בגופים הניהוליים בקיבוץ. מצורפת רשימה של הצוותים והגופים הניהוליים בקהילה.

מזכירות

שלמה, שחם, יפתח רונן, אריה ששון, אסתר שדמי, דני קקון, מירי דגן, ניצן סגל, אלדד סברנסקי, אייל פרי, יואב להב.

הנהלת קהילה

שחם, שלמה, שחר, גליה, רקפת, אסף יכין, מוניקה גוברן, עומרי מסקין, חן שלם

ועדת תכנון

ספי פרי, רמי דגני, שחם, ממי, יפתח, חן שלם, מאיר פונרו, מתן בזרנו, גלי בלכר, עמית קרונר.

צוות דיור

שחם, שלמה, מאיר פונרו, אלון רבטל, מירי בקל

בריאות ורווחה

רקפת, דליה, יפה יכין, מירי מלכין, נטע שדמי, שחם.

צרכים מיוחדים

רקפת, גיתי, צילי פרי, טלי דגני, שחם, יעל גת.

צוות רשת בטחון

שחר, שחם, רקפת, גליה, לימור.

צוות פנסיה תפעולית

אריה ששון, שחר, שחם, גליה, לימור גינת, אורית, גלעד-יועץ חיצוני - חברת טנא.

צוות ערבות הדדית

רקפת, גליה, שחם, עמיחי גלר, ליאת לוי.

הנהלת חינוך רחבה

רותי סגל, שחם, אסתי ברטל, תאיר, גליה וורולקר, נוגה ברייר, שמרית וינר, מעיין אביגד, ענבל ברוש, הילה דגני, סיגל כרמל, איריס גלמן ואלון רבטל.

ועדת בטחון

שלמה, שחם, יפתח, ממי, גדי וורולקר, חגי.

ועדת אבלות

שלמה, שחם, יפה יכין, עמרם שורר, סמדר יחיאל.

צוות קרקעות

רמי דגני, שאול, שלמה, בני פרג, אלון רבטל, אורי כרמל, שחם.

צוות תיאום קהילה עסקים

שאול, יפתח, שלמה, שחם.

ועדת ביקורת

יפתח, אלון, מבקר, נציגי מזכירות - אסתר שדמי ואייל פרי.



המטרה של המועדון : ליצור חברה של פנסיונרים הנפגשים יחד ויוצרים קבוצת שייכות ותמיכה ומתנדבים לעזור, בשעת הצורך, אחד לשני.

קבוצה הדואגת לעצמה ושומרת על זכויותיה. אנחנו נפגשים באווירה חמה ונעימה תוך עניין והנאה. זו הזדמנות לקרוא לפנסיונרים החדשים : בואו הצטרפו אלינו, חזקו אותנו והוסיפו עזרה, תמיכה ועניין מחכים לכם! כרגע אנחנו נפגשים מדי שבוע ב"חברותא" למפגש רעים, לקפה ומאפה, לאחר מכן הרצאה או שיחה מעניינת. במהלך ינואר נפגשנו עם ירון גולן שסיפר על טיול ברחבי הארץ עם הטרקטור של פעם אותו הרכיב במו ידיו.

כמו כן נפגשנו עם גליה ורולקר {ברייר} על בחירות בחיים. עם חיים ומוניקה על שינויים בחיים ועזרה בהחלטות.

רמי דגני על תפקידה של ועדת תכנון והחלפתו ע"י ספי . בהזדמנות זו נאחל לספי הצלחה בתפקידו. עם חנה בן צבי ממעלה הגלבע על סיפורה "חמישה סיפורים על לושיק" מחוויות ילדותה בקיבוץ שלוחות.

ביום חמישי 13/2 חגגנו ט"ו בשבט ליד שולחנות עם פירות ועוגות לכבוד החג.

שרנו עם נוגה תמיר וזו הזדמנות לומר לנוגה תודה על שתמיד מוכנה לעזור לנו ליצור אווירה של חג תודה תודה וגם חיבוק, אוהבים אותך נוגה.

הפעם התמקדנו בתמונות של עצים בקיבוץ ובסיפורים של חברים על מה מיוחד להם בעצים שבחרו ובשיחה עם ממי ארזי על ענף הנוי בקיבוץ ואיך מצליחים להחזיק שטח כל כך גדול כשהמים מתייקרים .

למחרת נסענו לטיול קצר ביערות מנשה ובאנדרטת הקיבוצים . נהנינו מנוף יפה של עצים גבוהים ופריחת הכלניות והרקפות והכל בהדרגה של מיכל בז'רנו.

תודה למיכל שהכינה את הטיול והובילה אותנו בבטחה בתנאים לא פשוטים

שמחנו לארח בטיול " צעירות " מבית אלפא בנות 80+ וקיבלנו אותן במאור פנים ושמחה גדולה. בסוף החודש ניפגש עם שלמה גלזר שסיפר על הטיול לאלסקה בליווי צילומים מרהיבים.

ובלי התייחסות למדגרה אי אפשר. המדגרה עוברת שיפוץ ארוך ומייגע ואנחנו מרגישים מאוד בחסרונה . { חסרי בית } הובטח לנו שתוך מספר חודשים נחזור הביתה... אך... לצערי אני עוברת יום יום ליד הבית בתקווה לשמוע קולות של עובדים, דפיקות, קדיחות, לראות שמישהו עובד אך יום יום מתאכזבת מחדש. באים מומחים, יועצים וסתם סקרנים אך כולם הולכים והמדגרה עומדת עצובה ובוכייה. הלבישו לה "כובע" אדום כמו לכיפה אדומה, עכשיו היא מחכה לצייד שיציל אותה... אך בינתיים כלום! ... אנחנו ממשיכות לקוות לטוב.

בינתיים - בינתיים מתארחים בחברותא וזו הזדמנות לומר תודה לצוות חברותא : לרון, לדנה , למוניקה ולכל חברי הצוות שמאירים לנו פנים ונותנים לנו הרגשה טובה.

פנסיונרים מתנדבים - לאחרונה נוספו לרשימת המתנדבים עוד פנסיונרים המוכנים לעזור ולתת כתף היכן שנחוצה עזרה : בבית הבריאות , בליווי , בנהיגה, בבית הספר ועוד.

נציין במיוחד את החברים שמגיעים ביום שישי לקבלת שבת ושירה עם דיירי בית הבריאות. חוויה נהדרת לכולם אנחנו מזמינות וממליצות לעוד פנסיונרים לבוא ולהתנדב ולעזור – זו הרגשה טובה עם המון סיפוק.

פורים בפתח - ואנחנו במלוא המרץ דואגות לתפריט עשיר ומגוון ולתוכן עליו ושמח. אז אל תשבו בבית ובואו לשמוח איתנו בפורים. הירשמו אצל עמליה יכון.

נסיים בתקווה שאת הפורים הבא נוכל לחגוג במועדון חדש ומשופץ

א מ ן

תיירות זה עסק עונתי, כמו חקלאות, מעורבים בו הטבע והאדם והמזל וגם הרבה אמונה והכנות.

אז בימים אלה אנחנו מתמודדים עם חורף טוב למשק המים ולחקלאות וקצת פחות טוב לתיירות – החורף הספציפי הזה הוא כמעט ללא הפוגות שמש, לא בימי חול ולא בשבתות ולכן מיעוט המבקרים מורגש בכל העסקים שלנו.

אבל בגלל שזה כמו חקלאות – אנחנו זורעים נוטעים ומאמינים שחורף שחון במבקרים ומלא ממטרים יהיה אביב וקיץ מלא מטיילים ומבקרים ואורחים.

לכן אנו עוסקים בשיפוץ הכנות ובניה ובמוכנות לאביב – שיפוצים באירוח לשימור הבקתות ושמירה על איכות המוצר ועל רמתו – השיפוצים כוללים צביעה והחלפה של רהיטים ושל מעקות ותחזוקה של מטבחים ורצפות עץ.

אנחנו משתדלים לבצע חלק גדול בכוחות עצמינו וחלק עם קבלנים בעלי מומחיות בתחומים שלהם אנחנו נזקקים.

השיפוץ הוא שיפוץ "תוך כדי תנועה" משביתים חלק מהאתר ופותחים בהדרגה לפי קצב ההתקדמות, זה לא פשוט ודורש מורכבות ניהולית ותפעולית.

במועדון (מה שנקרא ארוחת הבוקר) החלפנו ריצוף וטיפלנו בשירותים ועכשיו המקום מזמין יותר, קל יותר לתפעול ולתחזוקה.

ביתר המחלקות אנו עוסקים בהסדרות של עניינים רגולטיביים – כיבוי אש, משרד הבריאות, רישוי עסקים ועוד – כל זאת בכדי להמשיך ולהפעיל את העסקים באופן איכותי וארוך טווח. לכל השואלים – מה זה המתחם ליד הולצר ..

פתחנו מתחם למוצר שנקרא לייזר טאג ווואטר טאג – מדובר על מתחמי "מלחמה" סוג של משחקים טקטים לקבוצות שמופעלים על ידי ספק חיצוני (חברת פאלקון) שמפעילה מתחמים בלטרון ובקריון.

המשחקים הם משחקים מותאמים לקבוצות בגילאים שונים – נוער ילדים ומבוגרים והם מהווים מוצר נוסף לקבוצות בחורף ובקיץ ומטרתם לאפשר לתיירות לקבל עוד אורחים לפעילות בלי להעמיס על מתחמי האירוח הקיימים היום ולהתגבר על תקרת הזכוכית. פתחנו את המתחם לפני 10 חודשים ואנו רואים עכשיו את תחילת ההטמעה והקבלה של המוצר בשוק.

בימים אלה אנו עוסקים גם בקידום אתר הגלמפינג בצמוד לגן גורו, אתר קמפינג משודרג וייחודי ומקווים מאוד שנעמוד בלוח הזמנים ונפתח את האתר באוקטובר 2020 ושבקרוב מאוד תוכלו לראות טרקטורים עולים על השטח ומכינים אותו לאתר החדש.

מעבר לזה – אנחנו ממשיכים לעסוק בחדשנות טכנולוגית ומתכננים ביוני הקרוב לעלות עם אתר אינטרנט חדש לתיירות ועם אפשרות למכירות מקוונות ויטירות, הקמנו מועדון לקוחות דיגיטלי לאורחי האירוח ואנו ממשיכים בהטמעת מערכות ניהול. וכמובן, ממשיכים לפתח תיירות תוך התחשבות בקהילה.





להיות רכזת תרבות זה -

לעבוד 27 שעות ביממה, 40 יום בחודש.

להיות אובססיבית לתחזית ולהתפלל שלא יירד גשם דווקא בזמן אירוע.

לדאוג ולהיות בלחץ בגלל הדברים הכי שטותיים בעולם (ולפעמים גם לא לישון בגללם בלילה...)

לשמוע 20 פעם את המילה "לא" עד שמגיעה המילה "כן".

לנדב את הילדים שלך (ולפעמים גם את החברים שלהם) לעזור לסדר את חדר האוכל לפני שמתחילה שם פעילות.

לנהל כ-50 קבוצות וואטסאפ בו זמנית ולהשתדל לא להתבלבל בשליחת ההודעות בין הקבוצות...

להגיע ראשונה לכל אירוע ולסיים אחרונה אחרי שהכל שב על מקומו בשלום.

לאכול ארוחת ערב מוקדמת עם המשפחה, לדאוג שכולם מאורגנים ולצאת לפגישת עבודה בשעה שכולם כבר

הולכים לישון.

להגיע הביתה מפורקת אחרי הפקת תרבות אבל עם אדרנלין מטורף שלא נותן לך לישון.

להתפלל שלא יגיע ה-20 לחודש ואיתו הודעת תזכורת מעורכת העלון, ששוב את האחרונה שעוד לא שלחה את

המדור שלה! ואז לשבת כל הלילה לכתוב את המדור...

להיות רכזת תרבות זה עוד הרבה דברים אבל בעיקר – לקבל המון פרגונים וחיזוקים מאנשי הקהילה, ליצור קשרים

מיוחדים עם אנשים מיוחדים לא פחות, לראות המון שמחה ואושר בעיני הילדים והאנשים שמגיעים לאירועים,

לראות את התמונות והסרטים אחרי כל אירוע ולהבין בשביל מה אני עושה את כל זה!

להיות רכזת תרבות זה תפקיד עם הרבה סיפוק ומשמעות!

אז תודה לכם על 3 שנים של פרגון, שותפות ועשייה - תודה לכל אנשי התרבות הרבים והמסורים שבזכותם יש לנו

תרבות ברמה גבוהה כל כך. תודה לענפי הקיבוץ שהיו שותפים מלאים ותמיד נענו בחיוב לכל בקשת עזרה או

תרומה. תודה אחרונה ומיוחדת **לליאור ברייך** האחד והיחיד- שעל אף גילו הצעיר היה שותף פעיל כמעט בכל ארוע.

תמיד מגיע לעזרה עם חיוך, רצון טוב המון כוחות וכוח ניהול מרשים ביותר (צופה לך גדולות בהמשך!).

יש לנו קהילה מיוחדת וחזקה, שרק נמשיך ככה!

בהצלחה גדולה **להילה דגני** שלוקחת את המושכות ותרץ אותנו קדימה לעוד שנים רבות ונפלאות.

קצת סיכומים ממה שהיה לנו החודש-

בשבת הכי אביבית שנראתה כאן מזה הרבה זמן יצאנו יחדיו, 220 (!) איש לטיול טו בשבט באזור הגלבו. כרגיל

הטיול התחלק ל-2 מסלולים, מסלול אתגרי ומסלול משפחתי ובסופו התפנקנו במרק חם ובאוכל הדרוזי של סמיה.

תודה לצוות הטיול - **שגיא שדמי ואשר אינדיך**. תודה **לגדי באוס, אלון כהן, עומר חנני, יובל כהן וחגי סגל**

על הליווי הצמוד והסיוע במהלך הטיול. היה מאתגר אבל גם כיף גדול!

ערב מיוחד היה לנו החודש- ערב של שיתוף ציבור בנושא **מבנה בית התרבות**.

תודה **לדני פירדמן** שחלם והגשים ערב של שיתוף, חשיבה ועשייה למען התרבות שלנו.

לערב הגיעו מעל 60 איש אשר התחלקו למספר שולחנות חשיבה. בערב שמענו מאדריכל השיפוץ, יזהר קדמי, קצת

על ההיסטוריה של המבנה ועל מהות השיפוץ העתיד להתבצע, לאחר מכן ניסינו לפצח את החלומות והצרכים של

אנשי הקהילה. עלו רעיונות מצוינים ובעזרתם יזהר יתכן את המבנה כך שיהיה רלוונטי ומותאם לצרכים שלנו.

הערב הוכתר בהצלחה יתרה ואנחנו מקווים שפתח פתח לתהליכים שיתופיים נוספים בנושאים שונים בקהילה.

תודה לצוות הערב- **דני פירדמן, ירון מלכין, חן שלם ויזהר קדמי** תודה לצוות המנחות- **מליסה גופר, שימרי**

ויינר, נוהר רבטל ואורית שלם בניצוחה של **שירי פירדמן** הנפלאה!

בקרב נוציא סיכום מסודר של הערב כולו.

חודש מרץ בפתח ואיתו חג פורים -

הצגת פורים תתקיים ביום שבת, 7.3.20 בשעה 11:00 באולם "הולצר". צוות ההצגה התלבט רבות בנושא ההצגה השנה. החוסר של בית התרבות מורגש כאן באופן חד מאוד. לאחר המון לבטים ודרישה ברורה מצד הילדים הוחלט להעלות לקט מקטעי ההצגה בשנים האחרונות. על אף מורכבות ההפקה ולאחר שקיבלנו את ברכת צוות "הולצר" והתיירות לשימוש באולם הכדורסל ב"הולצר" החלו ההכנות והחזרות. מאחלת שההצגה תצלח ושעד לפורים הבא בית התרבות שלנו יחזור לתפקוד מלא ונוכל לחזור למסורת ההצגה הרגילה.

לאחר ההצגה נצא בתהלוכה שמחה וססגונית לעבר דשא חדר האוכל **להפנינג פורים**. מתנפחים, הפעלות, דוכני אוכל ויצירה. נתפלל שמזג האוויר יהיה אתנו...

מסיבת פורים תתקיים ביום שישי, 13.3.20 מהשעה 22:00 בחדר האוכל. כיאה לתאריך הנושא השנה – **"יום שישי ה-13, אפקט הפחד"**. מקווים שכבר התחלתם לחשוב על תחפושת מתאימה ושהבייביסיטר כבר שוריינה. יהיה מפחיד אבל בעיקר שמח!

בהמשך החודש- ביום חמישי, 19.3.20, יגיע אלינו **להרצאה** דני אור פוקס, אשר יספר על החיים עם אוריאל, ילד על הרצף האוטיסטי, מסע של התמודדות עם הנפש הפנימית.

הרצאות ניר דוד
פשוט תרשו לעצמכם

יום ה' | 19.3.20
החיים עם אוריאל, אב לילד על הרצף האוטיסטי, מסע של התמודדות עם הנפש הפנימית
סיפורו של דני אור פוקס

יום ה' | 2.4.20
המסע מאתיופיה לירושלים
סיפורו מעורר ההשראה של סא"ל במיל' משה סלומון

יום ה' | 14.5.20
נווה תרצה - "רחם אחורי" - מבט נוסף אל כלא הנשים
מרצה רוני קארו, לשעבר ראש תחום חינוך בנווה תרצה

יום ה' | 11.6.20
שיעורים מהחיים - "אמא של הלב" - איך נפרדתי מילד, איבדתי את עצמי, אך מצאתי אותי מחדש
סיפורה של שרון בלוח

יום ה' | 9.7.20
כשהמציאות עולה על כל דמיון - איתור קרובים, איחוד אהבות ישנות וחשיפת נוכחים
מרצה אנט קירש חוקרת פרטית שליוותה את התכנית "אבודים"

20:15 בחדר אוכל - קפה וכיבוד קל
20:30 ההרצאה - עלות 10 ש"ח (חיוב דרך התקציב)

מצורפת תכנית ההרצאות לחודשים הקרובים. סמנו ביומנים והגיעו! במידה ויהיו שינויים נעדכן.

זהו, הולכת לישון... ב 20 לחודש הבא העורכת כנראה כבר לא תפנה אלי לכתובת המדור... המון בהצלחה! ונתראה על המדרכות.



הפעם באמת - אמת

הפעם האינטרס הישיר של רוב רובם של חברות וחברי הקיבוצים לשים בבחירות הקרובות **אמת** בקלפי.

יש לכך סיבות רבות אמנה את העיקריות שבהן:

1. אחרי שכתבנו, ביקשנו לחצנו וקיווינו לאיחוד מחנה השמאל זה קרה. העבודה – גשר – מרצ הולכות יחד לבחירות. עכשיו תורנו לעשות את העבודה **באמת**.
 2. כחול לבן "מושכת" ימינה ובצדק, וכולנו מייחלים כי בני גנץ יקים את הממשלה הבאה. אבל חשוב להבין כי מעבר לטקטיקת בחירות נבונה יש כאן גם מהות, והעובדות מצביעות על כך שכחול לבן היא מפלגת מרכז/ימין ואילו **העבודה – גשר – מרצ** היא מפלגת מרכז/שמאל. נדמה לי כי רוב המצביעים הקיבוצים משייכים עצמם למחנה המרכז/שמאל ולכן לשים **אמת** בקלפי זה חכם, נכון וטבעי.
 3. בסוף מעבר לתפיסת העולם הסוציאל דמוקרטית של חלקנו או הסוציאליסטית (צדיק באמונתו יחיה) אידיאולוגיה וערכים, יש גם פרקטיקה ואינטרסים – וראוי מאד שנשאל את עצמנו ביושר - בסופו של יום, כשהדיון בממשלה ובכנסת יהיה על מחיר המים לחקלאות, או מכסות היבוא לדגים מסין, או עגבניות מטורקיה או פלפלים מירדן, או היתרי בניה ואפשר להמשיך עוד ועוד, על מי נוכל באמת לסמוך שיתייצב במאבקים האלו שעברונו הם חשובים מאד וחלקם אפילו קיומיים – אפשר לומר באופן ודאי כי החכיים ונקווה השרים של **העבודה – גשר מרצ** יתייצבו. ולכן הגיע הזמן שנתמודד **באמת** במי שתומך בנו.
 4. מתמטיקה פשוטה אומרת כי ככל שהמפלגה תהיה גדולה יותר הסיכוי שהיא תהיה בממשלה של גנץ גדלה ויהיו לה יותר שרים.
 5. יתרה מכך, מי מאיתנו מכיר או יודע מי נמצא ברשימת כחול לבן במקומות ה-32-33-34-35 מה עמדותיו ומהי מחויבותו להתיישבות העובדת? אבל אנחנו יודעים ומכירים מצוין מי נמצא במקומות ה-9-12 במפלגת **עבודה – גשר – מרצ** – עמר בר לב, (איש ביטחון, שהיה יו"ר השדולה החקלאית בכנסת) רויטל סוויד (משפטנית מעולה), עיסוואי פראגי (נציגם של 24% מאזרחי ישראל) וחגי רזניק (קיבוצניק מרביבים ומנכ"ל משרד הבינוי והשיכון לשעבר) ארבעה חכיים שלאיש אין ספק שהם ידידי **אמת** של התנועה הקיבוצית שהעשייה שלהם והרקורד במאבקים למען הצרכים והאינטרסים שלנו ידועים ומוכחים.
- מכל הסיבות הטובות האלו – אני קורא לכל חברות וחברי הקיבוצים לשים **אמת** בקלפי

פברואר בגיל הרך, חודש קצר אך עמוס בכל טוב !!

בתחילת החודש התקיים טיול של גן ניצן למעלה גלבוע תחת פרויקט משותף: "רק בגלל הרוח" של גן ניצן והגנת רוקסנה, יחד עם גן חצב ממעלה גלבוע והגנת יוכי.

בפרויקט זה עוסקים שני הגנים בשיתוף פעולה סביב נושא הרוח בפשט ובדרש, ניצול הרוח על ידי האדם והשפעות הרוח על האדם: שמית ורוחנית. הנושא נחקר ונלמד לאורך כל השנה והחודש נפגשו שני הגנים במגש מרתק ומשמח.

ילדי גן ניצן ביקרו בגן חצב, אכלו יחדיו ארוחת בוקר, טיילו יחד דרך הרפת, הלול והלכו לצד הטורבינות. הם לוו על ידי מדריכה ממרכז ההדרכה של הטורבינות וסיימו את הביקור במרכז המבקרים ובצפייה בסרט. היה יום נפלא, חוויתי והילדים התרגשו ושמחו להכיר אחד את השני.



החודש התקיים ביקור של ראשי חוגים ממכללת אוהלו, שהגיעו לבקר בגן ניצן. הם ערכו סיור בגן וקיבלו הסברים מפי רוקסנה על הסביבה החינוכית ודרך העבודה הייחודית של הגן. בתום הביקור קיבלה רוקסנה מחמאות רבות על הביקור הלבבי והחינוכי.



בטי"ו בשבט ציינו את החג כל הבתים יחדיו, במפגש משותף עם ממי ועובדי הנוי. הם הכירו לנו את כלי העבודה החדשים אשר עוזרים להם לשמור על הקיבוץ שלנו ירוק ויפה. סיימו את המפגש בנטיעות בשירים, ריקודים ובאכילת עוגות פרי טעימות.



למרות הימים הקרירים אנו מטיילים, חוקרים ובודקים את הסביבה, נהנים משיעורי מוזיקה או יוגה ולומדים שירי חגים חדשים וישנים.



גנון "כלנית" בטיול בוקר



פעוטון "הדס" - פעוטות



פעוטון "הדס" – תינוקות



"הרימונים" בשיעור יוגה

פנינו כבר מועדות לקראת חג פורים הקרב ובא...

ולקראת חודש אדר הנחשב לחודש העברי בעל מזל:

אדר של חינוך, ברכה, בריאות והצלחה!

עלון קיבוץ ניר-דוד פברואר 2020

והפעם זמן הבאורים... (תירוצים?...).

רבים הם המתלוננים בעניין המדור הזה. "יותר מדי כתוב עושה לי שחור בעיניים", "לא תמיד מבינים את המילים שאת כותבת", "החרוזים מבלבלים", "לא מובן למי הכוונה", "לא מובן למה הכוונה" ועוד ועוד מהזן הזה. אז ככה:

בדרך כלל הכוונה שלי היא להצביע על תופעה שלרוב מפריעה או מעצבנת, או סתם שווה שיפור (תלוי את מי שואלים). ומה לעשות שמאחורי, או לפני, 'מופעים' כאלה נמצאים אנשים בשר ודם ואני החלטתי לא לנקוב במדור בשם המפורש, מה גם, שיפור קטן' על מקרה כזה או אחר הוא רק דוגמה לעוד 'סיפורים קטנים'... וחוף מזה אם יופיעו שמות הם מיד יסיתו את הנושא לדיון על גופו של אדם ולא לעצם התופעה. ועוד 'חוצמזה', קשירת שמות מפורשים למעשים בעייתיים בהם עוסק המדור תגרום לעלבונות, לכעסים ותחטיא את המטרה. ועוד חוצמזה אחד - החרוזים וה'עוקצים' הנלווים אליהם נועדו בכל זאת לקבל הכל עם חיוך, אפילו קל. ולהבנת התירוץ הנה דוגמה:

אם אספר על כלב אחד בקיבוץ אחד אי שם, הנוהג להגיע מדי יום עם בעליו לכל אשר יילך ונראה לו סביר בהחלט (לכלב) שמותר לו להיכנס למקומות בהם לא נהוג (בלשון המעטה) להכניס חיות מחמד, גם כאלה שאהובים מאוד על בעליהם, זה ישמע נוח לעיכול, נכון? הביאור לסיפור הזה – שזהו בהחלט לא הכלב היחיד, והכוונה שבעלי כלבים ששם לא הודלף למשטרת ההתנהגות ינסו לחשוב אולי מדובר גם בחיית מחמד? אולי ינסו לשכנע את כלבם, גם אם נורא קשה, שלא להיכנס למקומות שהוזכרו למעלה שנועדו מן הסתם ומבלי להציב שלטים מאיימים אלא מתוך הסכמה קהילתית, רק להולכי על שתיים (בני אנוש, זכר ונקבה ברא אותם). ועוד תוצאה אפשרית לצורת הכתיבה הזאת – שהסובלים מהתופעה יכולים לדמיין לעצמם שהכוונה בדיוק לכלב שמפריע להם ולנסות להיות מרוצים שהנושא עלה על סדר היום. ואיך זה קורה שאיש מבין המבחינים בכלב המהלך להנאתו באחד מהמקומות הנ"ל לא מעז להעיר, בשקט, לבעלי הכלב?

עוד דוגמה אחת להמחשה והשאר נתון לפירושי הקוראים: אם סופר (אכן סופר באחד העלונים) על מימוש בניה פרטית עד קצות גבולות המגרש, או כמעט עד קצות, ששוויד על פי חוק ומבחינת הרשויות החיצוניות (וגם הפנימיות לצערי) הכל חוקי למהדרין אבל על הדרך נהרסו תשתיות ציבוריות, או ניזוקו פריטים שהיו שם שנים ואחרי הפרצלציה הם לא ראויים להתייחסות כי הם לא על מגרשו של אף אחד, אז אין שום בעיה בעצם? האם זה מקרה בודד? האם בעצם הסיפור כבר שורבבו עובדות מכמה מקרים דומים? האם לא כדאי לקחת כמה צעדים אחורה ולחשוב איך מאפשרים מצד אחד להגשים ולממש זכויות בניה ומצד שני להימנע מהרס, כן הרס, התשתיות או השטחים הציבוריים?

טוב. סיימתי להסביר את עצמי ולהתנצל. המשפטים המחורזים יחזרו בפעם הבאה, אם דאגתם. ומתוקף התפקיד שמוניתי אליו לאחרונה –

המדריך לטועה, לתועה או לתוהה בנבכי המכבסה/מחסן בגדים:

סעיף ראשון - המכבסה פתוחה עקרונית ומעשית לכביסת בגדי כל החברים והתושבים, רצוי מסומנים ברור. רבים פרשו כבר מזמן משימוש בשירותי המכבסה/מחסן, חלקם עדיין שולחים לכביסה פריטים מסוימים. עד כאן הכל טוב. עד שהפריטים הללו הם רק או בעיקר מעולמה של חיית המחמד האהובה, או סמרטוטי רצפה שלא נעים לכבסם בבית. ואני לתומי כל הזמן חשבתי ששקית הלבנים שלי מתכבסת אך ורק עם שקיות לבנים של אחרים בלי שיתוף עם גרביים מצחינות, סמרטוטי רצפה או הכרית האהובה של הכלב שהשתין עליה כי היה לו קר..... לפחות, אם זה מה שמביאים לכביסה, בבקשה, בבקשה לא להשליך סתם לתאים אלא לטרוח ולהיכנס ולשאול היכן לשים. בקשה קטנה, לא? וסעיפים נוספים יבואו...



אז עד הפעם הבאה שנתקרא.



שם משפחה	שם פרטי	תאריך לידה
רב טל	עמירה	07/02/1937
טיכנר	אמנון	11/02/1940
פונרו	אילנה	22/02/1942
ארטל	רחל	02/02/1943
נפתליס	חיים	28/02/1944
פרג	אסתר	15/02/1947
בן גיאת	יגאל	26/02/1948
שחר	דליה	28/02/1948
גת רפמן	יעל	25/02/1951
גלזר	שלמה	08/02/1953
פרנקל	הרווי	12/02/1957
שמושקוביץ קול	דליה	23/02/1957
נפתלי	אריה	02/02/1959
כרמל	אורי	25/02/1963
פז	ערן	01/02/1964
פז	אסתר	19/02/1967
להב	לאה	11/02/1968
מאירי	אסף	04/02/1973
ורדי	שירה	12/02/1973
עסיס	אמיר	02/02/1974
שרמן	ענת	25/02/1974
רב טל	אפרת	02/02/1975
כפרי	גל	03/02/1975
חן	שרית	11/02/1975
מגל	יעל	10/02/1976
ברסלר	נורית	14/02/1976
יאמדה	קיואה	14/02/1976
נגלר	כרמית	27/02/1976
אביגד	זוהר	10/02/1977

מורגן	תומר	27/02/1978
ששון	אופיר	04/02/1980
בז'רנו	יהודית	28/02/1980
סלע	עומר	06/02/1985
גרינברג	משה	14/02/1987
כרמי	תמיר	21/02/1987
כהן	פטרה	21/02/1995
מוסייב	אליעזר	21/02/1998
לזרוביץ	הדר	14/02/1999
רב טל	גיא	25/02/2003
אלבז	תמיר	28/02/2004
הרצוג	זוהר	28/02/2004
עסיס	מתן	11/02/2007
פירדמן	נעם	10/02/2009
צין	מאיה	01/02/2011
מגס	גייסון	08/02/2011
אשכנזי	בן	13/02/2011
גונן	אלון	01/02/2012
שיפוני	מאיה	01/02/2013
דניאלי	ליבי	18/02/2013
נפתליס	מטר	20/02/2013
גלמן	רוני	04/02/2014
אריאלי	ירדן	10/02/2015
אריאלי	רועי	10/02/2015
אביגד	אופק	11/02/2015
איזמירלי	שחר	12/02/2015
בז'רנו	נור	14/02/2016
מלוויל	עמית	20/02/2016
אנוך	קמה	05/02/2018





HAPPY BIRTHDAY

חוגגים עשורים (וגם סתם חוגגים) מאחלים, מספרים ועונים לשאלות העורכת:

גיא רבטל - בן 17...

אמנם לא יומולדת עגול אבל גיל בהחלט מכובד.

בדיוק הוציא רשיון.

וסתם בא לי לראיין אותו כי הראה נכונות וגם שיתף פעולה שזה הכי כיף שיכול להיות לעורכת עלון...

אז... ספר לנו גוצ'י -

מי אתה ושל מי אתה?

אני גיא רבטל בן של אמירה ואלון הור"י האהובים והיפים.

באיזה כיתה אתה ומה לומד?

אני בכיתה יא' 2 ולא אוהב אף שיעור במערכת הלימודית.

ספר לנו בדיחה שרצה עכשיו, אבל לא גס מד"י. עלון הקיבוץ אתה יודע...

בדיחה: מה שחור מבחוץ לבן מבפנים ותלוי בבית סוהר = זוהר ארגוב

כמה שעות היית בבית ספר בשבוע האחרון?

36 שעות מבוזבזות בתוך כיתות שקופות.

כמה שעות היית בפלאפון בשבוע האחרון?

מעט מאוד משתדל כמה שפחות.

מה המקום הכי אהוב עליך בקיבוץ?

הסדנא שלי.

מה הפיספוס שלך בחיים עד היום?

משתדל להסתכל על חצי הכוס המלאה ומה שפיספסתי אתפוס בעתיד.

מה אתה שואף להגשים בעתיד הקרוב והרחוק?

להיות מאושר, הגשמה עצמית.

מה הכי מרגיז אותך בניר דוד?

מועדון שיכול יותר...

משהו שאתה אוהב בקיבוץ?

האנשים מכל הגילאים.

תן לנו את ההודעה האחרונה שיש לך בוואטסאפ:

ער??? = אנונימית

מה המסר שלך לקהילה?

להשקיע בנוער ובדור הצעיר כי הם דור העתיד ובנוסף

לשמור על הקיבוץ כמראה וחיים קיבוציים ולא עירוניים.



HAPPY
B'DAY!



ליעל ועמית קרונר
לסבים ירון ואילנה
ולכל המשפחה
מזל-טוב

להולדת הבן - **אביתר**
אח למיקה

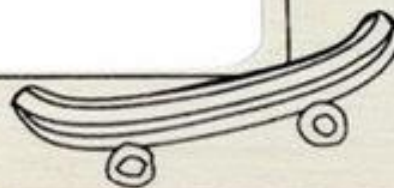
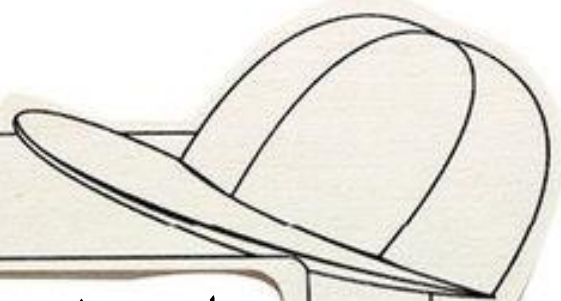


לחן ואוהד רוזנפלד
ולסבים דודי ז"ל ומירי אריאלי
ולכל המשפחה
מזל-טוב

להולדת הבן,
אח לעומר וליאור



למאיה (ארטל), ערן וייסמן
ולילדיהם
מזל טוב והרבה הצלחה
והתחדשות עם כניסתכם
לביתכם החדש





חברים יקרים

ברצוני לשתף אתכם במספר הגיגים לגבי המתרחש בקיבוצינו מזה תקופה ארוכה ונוגע לבניית הבתים החדשים.

לפני כשבוע, בשעות הערב נסעתי לשכונה המערבית שמעבר לנחל האסי, היה ערב גשום וחשוך, ועליתי על ברזלים של ברזנט הפרדה של בית בבנייה. ברגע האחרון מנעתי התהפכות מהאופניים עליהם רכבתי אבל זה כמעט ניגמר באסון. הרוח והגשם גרמו לנפילת הברזלים והברזנט ועד כאן אין לי כל טענה לפיגעי הטבע ולניספחיו.

עומד לו בניין בבנייה כבר 4 שנים – תקנו אותי אם אני טועה, ואין פוצה פה ואין מצפצף ואיש הישר בעיניו יעשה. איני מדבר כבר על המיפגע הסביבתי, חיות שם משפחות שלמות בשכונה, מדובר במיפגע אסטטי, תברואתי, שלא לדבר על הבוץ, הלכלוך, הזוהמה, האבק בקיץ - לאף אחד לא איכפת? מה אנחנו, "חבורת הזבל"? מה קורה כאן?

בכלל, "איש הישר בעיניו יעשה"? אנשים קיבלו מנדט לבנות את ביתם, האין זמן סביר לכך? האם זכותם לצפצף, לזלזל ולעשות ככל העולה על רוחם מבלי לתת דין וחשבון לאף גורם? בשכונתנו גר תושב/חבר שהיה אמור להתחיל בבנייה. על מנת לסתום את פיות המבקרים הפוטנציאליים עשה בניין יסודות וזהו, לך תדע מתי יבנה אם בכלל ומחזיק את תושבי השכונה כבני ערובה. ירצה-יבנה, לא ירצה- אנחנו נתונים לחסדיו אם יתחיל בנייה עוד שנה, שנתיים, חמש, עשר או בכלל לא.

בשכונתנו מגרשים שונים המחכים לבנייה כבר חמש שנים ואף אחד עוד לא התחיל לבנות עליהם. כמה זמן זה יימשך? 10,15,20 שנים? יותר? למישהו איכפת מכך? מה קורה כאן, הבריונות חוגגת? או אולי חגגה מאז ומתמיד? אנשים בחרו לחיות כאן מתוך רצון לאיכות חיים, לשקט, שלווה, להיות ולחיות עם אנשים מעניינים וטובים, לא לצורך מירור חייהם בהתנהגויות ביריוניות.

מחר יקום מי מהחברים החדשים/ישנים ויחליט שהוא הולך להפוך את ביתו למלונית, להשכיר את הבית ל- AIR B AND B או ל- BAD AND BREAKFAST, אין גבול למה ניתן לעשות אם לא מכבדים חוקים ומוסכמות, אם כל אחד יתנהג כפי ש"בא לו" ויצפצף על כולנו. מה אתם מצפים, שנחשוק שיניים וזהו?

איננו מעוניינים לחיות באתרי בנייה כמו בשכונת סג'עיה בעזה, איננו מעוניינים להיות נתונים להתקפי ביריונות.

כל אורחות חיינו משתבשים בגלל ביריונות בוטה המתבטאת בדרכים שונות. אנשים מצפצפים בריש גלי על החברה בה הם חיים, על הכבוד לריעך החי בקרבתך, אני מתאר לעצמי שאבות הקיבוץ מתהפכים בקברם באי נוחות מכל מה שקורה בעניין זה. חלק מהם עדיין חיים איתנו, הלכך פיללתם?

כמו שהבדואי שהכניס מכת פטיש בקומקום שהתחיל לשרוק ולכששאלו אותו מדוע עשה זאת אמר: "אם הוא לא יקבל מכה כעת, הוא יגדל ויהפך למפלצת" - לקטר רכבת.

אנא מכם חברים, פרנסי הקיבוץ, תושבים, התעשתו והתחילו לפעול והחזירו את השפיות, הנעימות והכיף לחיות כאן לפני שהעניינים יצאו מכלל שליטה והחיים כאן יהפכו לגיהנום בלתי ניסבל.

ברצוני להתייחס לקיפוח מסוים של חברי קיבוץ שהוריהם נפטרו לפני היום הקובע.

אני אקח לדוגמא מהמשפחה שלי.

אמא של מירי הייתה חייה כאשר התחילו הדיונים על שיוך הדירות, לקראת סיום הדיונים שרה נפטרה.

מירי איבדה את זכות היורשים בגלל זמן שרירותי, ולא בגלל שלא מגיע לה. זה לא נכון ולא הוגן.

מגיע לבנים זכות יורשים גם לאלו שהוריהם (שבנו את הקיבוץ) שנפטרו לפני היום הקובע, אולי לא במלוא הזכות אבל בחלק נכבד.

יש קיבוצים שפיצו את אותם יורשים שהוריהם נפטרו לפני היום הקובע. זה המינימום של המינימום.

מה קרה פה, כל הוותיקים לא הספיקו להעביר את הירושה לילדים וזה בגלל שנפטרו לפני היום הקובע.

מה מבדיל יורש מיורש ?? יש לדרוש ולטפל בדברים ולפצות את כל הממשיכים שהוריהם לא חיו ביום הקובע.

הורים אלו הקימו את הקיבוץ ואם למישהו מגיע זה להם.

אני מצפה מבעלי התפקידים (השכירים) להתייחסות.

נושא זה חייב לעלות על סדר היום.



היום הקובע – כשמו כן הוא

הגדרת משמעות היום "הקובע" והזכויות שהוא מקנה, אותו מעלה רוני בקל הוא נושא טעון ורגיש שעלה ונדון במרבית הקיבוצים בצורה כזאת או אחרת, ויש לו תשובה ברורה.

רקע קצר

היום "הקובע" הוא המועד בו הקיבוץ קיבל ברוב מיוחס של 75% של המצביעים בהשתתפות של לפחות 66% מבעלי זכות הבחירה את ההחלטות לשינוי התקנון המאפשר בעלות על רכוש פרטי, שיוך דירות, נכסים ועוד. אגב, בשפה המשפטית והוא נקרא ה"יום המקבע" משום שהוא המועד המקבע את זכות החברים לשיוכים השונים.

הבעיה מורכבת, ואם פותחים אותו לדיון עולה מיד השאלה, ממתי מתחילה הספירה? לפי איזה הגיון או צדק יש לכלול רק את אל שנפטרו מאמצע שנות ה-2000 כפי שרוני טוען, ולא להתחיל ממייסדי הקיבוץ בשנת 1936? או מחברי הקיבוץ שנפלו במלחמת העצמאות? או מ-1985 אז הוקם "נירעותק" וכן הלאה. מאחר ומדובר כאמור בנושא טעון ורגיש, המחלוקות בקיבוצים לא מעטים הגיעו במשך השנים לבוררויות ודיונים בבתי המשפט.

נושא היום הקובע מופיע גם בהוראות רשם האגודות השיתופיות שאושרו ע"י שר התעשייה והמסחר דאז אהוד אולמרט הפכו לתקנות מחייבות כחוק.

בתקנות אלו נקבע במפורש כי היום הקובע לשיוך דירות ונכסים, הוא היום בו אושרו באספת הקיבוץ ברוב הנדרש והן חלות רק על מי שהיה חבר קיבוץ בחייו בתאריך זה.

כמו כן נקבע כי אפשר לאשר יותר מיום קובע אחד בהתאם לתאריך החלטה.

אצלנו בניר דוד יש 2 "ימים קובעים": אחד לעניין שיוך הדירות והשני לעניין שיוך הנכסים, משום שקבלנו את ההחלטות במועדים שונים.

הוויכוח בנושא הסתיים בפסיקת בית המשפט העליון בתביעה שהגישו חלק מיורשי קיבוץ מענית שטענו כי יש להכיר בזכאותם של כל חברי הקיבוץ מיום היוסדו (בתנאי שביום שהלכו לעולמם היו חברי קיבוץ) לקבל את חלקם בנכסי הקיבוץ וחלוקת רווחיו. במהלך המשפט נדונה סוגיית היום הקובע, משמעותו, על מי חל התאריך? ממתי ניתנת הזכות? מיום יסוד הקיבוץ? מיום הקמת המפעל? או מיום בו החליטו החברים לשנות את התקנון ולאפשר בעלות על רכוש פרטי וכתוצאה מכך שיוך.

בית המשפט העליון קבע באופן ברור וחד משמעי כי הזכות לשיוך דירות, נכסים וכו' חלות רק למי שהיו חברי הקיבוץ בעודם בחיים בתאריך בו שהתקבלה ההחלטה בהתאם לתקנות.

לסיכום:

הנושא שרוני בקל מעלה הוא אכן רגיש וטעון, אבל יש לו תשובה משפטית ברורה וחד משמעית ואנו נוהגים לפיה.

שלמה גלזר – (לא שכיר) - יו"ר המזכירות

תשובה לשלמה על היום הקובע

אכן התשובה יפה ומנומקת יפה כמו ששלמה יודע לכתוב.

לפעמים אני חושב שכל מי שמתמנה לתפקיד ציבורי הופך לגורם נגד האינטרסים של החבר, המזכיר ורכז הקהילה מצטיינים בתגובות מנומקות ויפות, אבל לא לטובת החבר (מתחבאים אחרי תקנונים והחלטות).

המכתב של שלמה מאד מנומק ויפה אבל את מי זה מעניין, כל הכתוב בו לנו אין צורך בעורך דין, זה הבית שלנו, זה ההורים שלנו, ההורים שהקימו את הדבר הנפלא הזה שקוראים לו קיבוץ, שלצערי אנו מחסלים אותו כל פעם קצת.

למה יש צורך בעורך דין ? החלטות בידינו.

בתור בנים ממשיכים יש לנו הזכות לקבל מעט ממה שהורינו השאירו.

ליום הקובע אין שום משמעות .

זה דבר לגיטימי בכל העולם הילדים מקבלים את מה שהוריהם משאירים.

אין להתבסס על ההחלטה של היום הקובע , זו החלטה שרירותית שנבנתה מפחד של יורשים לגיטימיים.

ניתן להכניס עורך דין לטובת הגנה על יורשים לא לגיטימיים, אבל על יורשים לגיטימיים כמו הילדים של... אין וויכוח .

אני חוזר, מגיע לילדי מקימי הקיבוץ ירושה כמו שקיבלו אלו שהוריהם חיו ביום הקובע.

במכתב הראשון הייתי עדין אבל עכשיו אני דורש לפתוח בדיון על הנושא עד קבלת צדק עם כולם, אין לעשות צדק רק עם חצי מהחברים.

מי שחושב כמוני אשמח לאסוף שמות ולהקים קבוצה שתילחם על הזכויות שלנו.

לסיום משהו כללי - שיטת העבודה של העורכת של העלון היא כזו שחבר כותב משהו לא בתחום

רכילותי, ומה נשמע בחצר, אלא משהו קיבוצי ברמות היותר גבוהות שנוגעות

למזכיר או לרכז קהילה, אז המאמר לפני שהוא מתפרסם עובר לבעלי התפקיד לאפשרות להגיב ולצנזר.

אולי זה נכון אבל הפוך לא ניתן, להם מותר לפרסם חופשי ואנו האזרחים הפשוטים חייבים לקבל מה

שנכתב בעלון ורק אחרי זה אנו יכולים להגיב.

וכדברי ג'ורג' חלסטר : ותחשבו על זה.....



המשך לכתבה מהעלון הקודם



תפקידים בקיבוץ מהדורה שניה

אני מודה שהכתבה על תפקידים בקיבוץ שכתבתי סורסה ע"י רכז הקהילה, בהסכמתי.

ועל זה אני מצטער, היא סורסה בהילה של פגיעה בבעלי תפקידים.

אבל כאשר שמעתי שבחרו רכז משק חיצוני, לא יכולתי להתאפק יותר.

הפעם איני לוקח בחשבון גורם זה, וכותב מה באמת אני חושב.

שיטת המכרזים אינה יכולה לעבוד בקיבוץ, שזו חברה סגורה עם מספר

לא משתנה כמעט של חברים.

אני כותב דברים שידועים לי באופן אישי, חברים שדיברו איתי ורוצים להגיש מועמדות אבל מפחדים מכישלון שלא יבחרו בהם.

זה אחרת כאשר הקיבוץ פונה לחבר או שהחבר מגיש מועמדות.

לא יכול להיות שהיינו צריכים להביא רכז משק חיצוני, זו ממש שערוריה.

זה מראה שאין כיוון אין מחשבה אין אסטרטגיה. מי שאחראי למלא תפקידים

בקיבוץ עושה לעצמו עבודה קלה. "עשיתי מכרז ואף אחד לא פנה".

כמו שכבר כתבתי במוקדם או במאוחר כל התפקידים הציבוריים והכלכליים

ינהלו אנשים מבחוץ.

יש לנו במשק מספיק חברים שיכולים למלא תפקיד של רכז משק, רכזים

לשעבר וצעירים מוכשרים.

צריך להשקיע בחברים. מכרז זה דבר לא נכון ולא הוגן. אין מה להוציא מכרז

לרכז משק עם לא שלחנו חברים ללימודים, אז ברור שאף אחד לא ניגש למכרז

(מפחדים...) זה מתייחס בכל סוגי המכרזים.

צריך להפסיק שיטת המכרזים, אולי זה מתאים לקיבוץ החדש אבל לא מתאים

לעתיד הקיבוץ.

הקיבוץ חייב להכשיר חברים לתפקידים השונים. כאמור היום אין מדיניות

לגבי איוש תפקידים.

חייבת לקום ועדה עם סמכויות ותקציב שיכולה לטפל בבעלי תפקידים.

כאשר מילאתי את תפקיד מש"א היה לי תקציב עבור הכשרת חברים

במספר תפקידים, הוצאתי הרבה חברים ללימודים.

לסיום אני מציע להחזיר את ירון לתפקיד.

הוא יכול לעשות זאת למרות כל (ה.....מסביב)

היופי והאופי של המקוואים

שלמה גור: תחילה הייתה שייכות ואחר כך בסיס אידיאולוגי

המקוואים היו חלק מהנוף של ארץ ישראל הקטנה והיפה. הם היו יפים, מוצקים ורחבי כתפיים, הם לבשו חאקי. היו מגלחים להם את הראש עם פס באמצע. הנעלים המסומרות דפקו על הכבישים כשצעדו חבוקים בשורות, שרים, הולכים להצגות ואחרי כן לקן השומר הצעיר בתל אביב. לימים ראינו ל"השבוע בקבה"א" את משה להב. הוא אמר שהנהגת התנועה לא האמינה ש"צברים" יכולים להקים קיבוץ ושחששו מה"אופי הפראי" של המקוואים. בטעות נכתב בראיון זה "יופי פראי". גם זה התאים להם.

שניאור ליפסון: קיבלתי שני דוקטורטים, האחד של השומר הצעיר והשני סתם. חרותי היה גדול הפרופסורים. הוא לא בא עם כל התשובות אלא חנך אותנו לחשוב בעצמנו.

מאשה לסקר: לא הייתה דרך סלולה למושב נהלל. היינו מחכות לשניאור ליפסון עם זוג מגפיים. כשיצחק פטיש, בעל הרגליים הגדולות, החליף אותו כבר הייתה בעיה גדולה, לא יכולנו להשיג לו זוג מגפיים מתאימים.

יונה רפמן: נוכחתי שמתאימה לי קבוצת הבנות הראשונה של השומר הצעיר בקן תל אביב, אבל לא לרוחי היו הוויכוחים של יציאה מוקדמת להגשמה לפני סיום הלימודים.

אברהם יפה: פיתחנו שיטת טיולים גדולים. את הטיול 'מים אל ים' בצענו ראשונים והשם נשאר. (וכך כתב אלתרמן: מחנה עצום ראו עיניך; הרקיע מעליך דום; מה טובו אוהליך, טוב!) "להכניס אהבת המולדת דרך הרגליים, דרך ריח הפרחים".

ראשוני התל-אביביים
בביקור-של-שבת אצל
המקוואים (1929)



לאה אלתרמן להב: בגיל 17 עמדנו בבחינות הבגרות אותן מסרנו להורינו והתחלנו להתכונן לקיבוץ. חרותי "קלע אל הבול" ובמקרה זה אל נפש הנוער. הוא דיבר אתנו על טעם החיים ועל מרקסיזם כהשקפת חיים – פעילות חברתית. כך נהגנו ללכת ערב-ערב לשפת הים והיינו "מחליטים".

אברהם דווידזון: באחד הימים הכרתי את חרותי. הוא דיבר בפנינו על אותן השאלות שהיו טמונות בליבנו וגם על מטרה בחיים. הוא השיב תשובות פשוטות וברורות שהתווספו עליהן מצוות "עשה"!

אבנר וייל: מהי מטרת הנוער? להיות צופה הגון, איש ישר, לעזור לקשיש לחצות ... היינו אומרים כמו הגששים: "אמנם אנחנו נראים מטומטמים, אבל אנחנו לא לגמרי כאלה".

שושנה שריג: התארגנה קבוצה שהיו בה גם יונה והודית וקבוצה אחרת של בנות יפות וגבוהות שעזבו. קראנו להן "הנסיכות". היינו נפגשות על מרפסת ביתנו עם פרץ מרחב ממקווה ישראל. אמי פחדה שאנו עוסקים בעניינים לא חוקיים ומבקשת שנדבר בשקט. פרץ פתח בפנינו עולם, חרותי הדריך.

עלוני הקיבוץ בעשורים – חודש פברואר 1940-2010

פברואר 1940

מטעים חורשה של 3000 אקליפטוסים תינטע השנה צפונה מהבריכות ליד נחל חרוד. במחנה ממשיכים בנטיעת מילואים בשדרות ומסביב לבתי המגורים. התקבלה לאחרונה תכנית ה"פארק" של הגנן וייס. השנה יוכן השטח ויכינו את השתילים בהתאם לתכנית. במשתלה נטמנו ייחורי גפנים, רימונים, תות ותאנה. בעצי פרי ניטעו מילואים לעצי התפוח השזיף והרימון ומכינים את השטח לבננות.

פברואר 1950 (צמח בא ארץ ההשפעה התאורטית בצית השפה ביתר שאת)

השאלה העומדת על הפרק המזכירות הפתיעה את הקיבוץ בהעמדה לדיון את בעית הדיבור בעברית. דווקא שאלה זו היתה ראויה לדיון שקט וענייני במקום הוויכוח הסוער שהתפתח. כמו כל ביקורת חריפה מדי, הביאה הביקורת להתגוננות חריפה עד כי נדמה היה שנשכח העיקר. מענין שיש דעה שערכן של האידיש והעברית שוות בערכן כשפות העם. הרי עוד לפני יותר מחצי יובל נסתיים בארץ הוויכוח הזה באופן רשמי. אין ספק שיש נימוקים חשובים לזה שגם אידיש יכולה להיות שפת דיבור, אולם אין להחזיר את גלגל ההיסטוריה על אף העלייה הנוכחית הגדולה.

מכתב ממיכאל שפירא שליח התנועה בלוב (אז מושבה איטלקית) - 20 בינואר 1950. את המכתב הזה כותב אני מנפולי בחדר קטן, בקומה הרביעית, במרכז העיר. המלון זול, אך הוכן ושימש בזמן האחרון למעבר לפליטי הג'וינט. נאפולי היא העיר השלישית בגודלה באיטליה. לעומת רומא שורר בה שקט. הבתים גבוהים ומפוארים, אבל העם עני ולבוש קרעים וכך נראים גם הבתים רבי הקומות המרוחקים רק במקצת ממרכז העיר, ממש משכנות עוני. וגדול מכך – הבקשיש. מחר כשפונה אליך איש ממנטליות מזרחית ולאחר כל חיוך הוא מושיט יד לבקשיש, אפילו קונדוקטור בטרם, מדריך במחיאון, ואפילו שוטר, בפרהסיה, כולם פושטי יד וחמסנים.

ביומיים הראשונים ירד גשם וכל היופי של העיר, עם תכלת הצחור, כלא היה. **ראיתי את הוויכוח מכוסה שלג.**

מכתב תשובה למיכאל מנחמה גנוסר: שלום רב, שמחנו לקרוא את המוצאות אותך בסיורך, אבל האמן לי שבימים האחרונים איש מאתנו לא קינא בך כלל. אתה ראית את הוויכוח מכוסה בשלג, אבל, את תל-עמל מכוסה בשלג לא ראית ולא תזכה לראות אותה, מכוסה ויפיה בלובן צח. לא רק הגלבוש, שזה כבר דבר רגיל, אלא כל המחנה שלנו מלבד המגדל ובית הקומתיים. הדבר התחיל אתמול בבוקר כאשר פתאום נפתחו העננים ורכסי הגלבוש עטו פתאום לבן ולאחר כמה שעות התחילו ליפול על הדשא שלנו נוצות לבנות ושלג כיסה את כל העצים, הדשאים והגגות. מי שלא ראה זאת לא יאמין. בכל אופן, עד שנתרגל כבר ימס השלג אם לא נקפא אנחנו קודם. את כל הפתילות מהמטבח השאילו לחימום החדרים.

עיריט צל השלג שכתבו ילדי בית הספר (קבוצת "אילנה")

שלג (חיים)	שמש (סמדר)	שלג (הגר)
פתיתים, פתיתים, פתיתים	שמש, שמש, שמש,	שלג בא
כולם הם לבנים	זהורה ונקיה	יש ילדים שמחים
יורדים מהשמים	מאירה היא	עליזים, צוהלים
וכשהם נמסים, הם מים.	מבוקר ועד ערב	אך יש ילדים
בשמי התכלת	העצים שולחים ענפיהם	קודרים, עצובים
ילדים רצים בשלג	מול השמש	או ממררים בבכי:
משחקים, עושים גלמים	והיא שולחת את קרניה	"אמא קר!"
שלג, שלג, שלג	מהממת אותם ואומרת להם:	"קר לנו בשלג!"
מסנוור את העיניים	תחיה!	
ומרטיב את המכנסיים		

(קבוצת זמיר)

"שלג" (אילנה שרייבר)

שלג יורד פתיתים, פתיתים,
ובחוץ משחקים ילדים.
כדורי שלג נזרקים מכל צד
למי בראש, למי ביד.
גם גלמים מקימים פה,
הביטו כמה לבן!
אחד עם סיר על הראש,
במקום אף גרון קטן,
יריחנה וכאילו פג ריחה.
למצלמים עבודה כה רבה
וגם נזקים היא מביאה.
לאחד זרקו שלג למצלמה
ולכן פניו מביעות דאגה.
אך בכל זאת רבה השמחה
שלג, שלג יורד ובא

"טיפה" (רותי הכהן)

תתעופף, תתעופף באוויר
ותיפול לארץ.
תרקוד, תרקוד, תזהיר
ותיפול במרץ.
אחרי נפילה תהיה לגוש
קשה וגדוש.
ילד יקחנה,
אך פתאום תקפא ידו,
וירקנה לפני עבור מועדו.
יקרא לחבריו וגולם יעשו יחדיו,
סיר ישימו על ראשו וגזר במקום אפו
שני זיתים במקום עינים ובשתי ידיו מטאטא
יעמוד לו הגולם בשלג, בכפור
ובלי אור
שלג עליו יפול והוא כבד כעול,
ילדים עליו זרקו כדורים,
והם על פניו מתדרדרים,
אחר יתגלגלו, יתגלגלו
ועל הארץ הם יפלו.

(שיר בלי שם (יהודית זמיר)

פתיתים גדולים משמים נופלים
שמחה גדולה לקטנים ולגדולים
זקן אחד על אבן ישב
הביט במ, הביט וחשב:
צעיר הייתי וסבל ראיתי
לשלג לא צחקתי, לשלג לא בכיתי.
גרתי בצריף דל עם גגון מעל
החורק ושורק, מתנודד כעלעל,
אהבתי הטבע, אך אהבתי לארץ
עלתה פי שבע.
שמש זורחת, אהבה רותחת,
שגשוג עלים – הכל ביחד.
כדור שלג בזקן פגע והוא נאנח:
אהה ילדים אף אחד מכם לא יהיה מס

פברואר 1960

לעתידה של הרפת

הפרות הדמשקאיות לממשלה. (2) העגלות המעורבות שקיבלנו מהעדר הדמשקאי אינן מתאימות כיסוד לרפת חלב. (3) לבסס את עדר הבקר לבשר על הגזע הברהמי ולמכור את הפרות הערביות והתורכיות שבו. (4) להעמיד את עדר הבקר על כ-400 ראש, מהן כ-120 אמהות והיתר גידול למכירה. (5) להתייעץ ולבדוק שנית את המסקנות הנ"ל עם אנשי מקצוע מוסמכים. (6) לקיים דיון נפרד בענין הקמת רפת חלב.

אחרי סיכום זה, אם יבוצע, יישאר המשק, החל מהקיץ בלי חלב אף לתצרוכת עצמית.

לבעיות המטעים

ישיבת ועדת המשק האחרונה היתה מוקדשת לענף המטעים. ענף זה התבסס על ארבעה סוגי מטע: כרם ענבים, זיתים, תמרים ורימונים. צוין כי רווחיות הרימונים ירדה מאוד והם אינם באים בחשבון לפיתוח בעתיד הנראה לעין. בכרם הענבים המגמה היא לפיתוח יתר של הזנים המיועדים ליצוא, מאחר שהזנים האחרים הכזיבו השנה מאוד. בענף התמרים המצב שופר בהרבה השנה מבחינת הרווחיות, עם הקמתו של מכון הייבוש והשיווק האזורי. בענף זה מקווים לפיתוח נוסף ביחוד של זן לח ומקדים. אלא שהרחבת המטע מוגבלת מאוד מפאת מחסור בשתילים.

ידיעות בקיצור

המועצה האזורית החליטה למסור את "גן השלושה" לגוף פרטי. אין המועצה יכולה להמשיך ולהחזיק יותר את הגן, לטפל בו ולעסוק בהסדר הביקורים בו. כדי למנוע כניסת גוף פרטי כלשהו, דבר שיכול לגרום לאי-נעימויות לנו, בתור השכנים הקרובים ביותר, החליטה המזכירות, באישור השיחה, לטפל בקבלת הגן לרשותנו. החזקת הגן תמומן ע"י הכנסות מדמי חניה והכנסות אחרות מהמבקרים בו. נקבעה ועדה לטיפול בענין.

נוטריות התקיים סיור במשק הנוטריות ב"חולה". בדיון במזכירות סוכם לפרק את השותפות בין הנוטריות והדיג ולהקים גדרות בשבילן על גדות ה"אסי" בשכנות הדיר והלול, מזרחה לחצר המשק.

(הטלפון הציבורי)

פברואר 1970



(ספרן ורלף היו מתנדבים בקיבוץ)

לא הצליחו להקים קיבוץ בקנדה

הזוג האמריקני הצעיר, רלף וסברן הקוויקרים, כתבו לנו בעבר מכתבים נלהבים על קיבוצנו וסיפרו על שאיפתם לרכוש קרקע ולהקים קיבוץ ב... קנדה. במכתב שנתקבל לאחרונה, כותבת סברן שלא השיגו בכל קנדה אדמה למטרה זו. לפיכך חזרו לקליפורניה והם ממשיכים ללמוד ומאחלים שנה חדשה וטובה לתל עמל ושלוש.

פברואר 1980

40 שנות מדגה / מילק טל (מדגרי הפתיחה בכנס לציון 40 שנה)

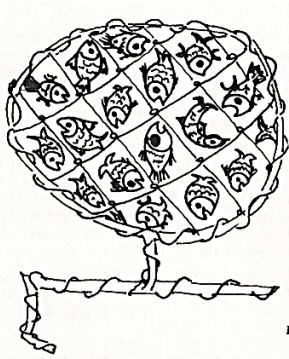
מעשה הבראשית של ענף המדגה צמח בפינת מולדת ירוקה על שפת נחל האסי שבעמק בית שאן והמעשה כולו שזור במסכת ההתיישבותית של ישובי חומה ומגדל. צעירים שעמסו על שכמם את היעד של חידוש ההתיישבות העברית ופריצת ההסגר בדרכים חלוציות – הם הכריזו מלחמה בנוף הלוהט ובשממה הסוגרת סביב.

(כק נקראה קבוצת הכדורסל בשנות ה-80)

חור בגרב / מאת ספי פרי

אם לעת ערב תראה / ביום סגריר, או יום נאה
באולם נדלק האור / ודמויות מקפצות בין בור לבור
וגם אם גשם רד / אין איש מהם מוטרד
מי ברגל ומי ברכב / הכול הולכים לחור בגרב.
עוד בבוקר נתלה הפתק / למוסד זה רב הוותק
וכל שחקן מחונן / לקראת שמונה מוכן.
הזקנים ממהרין בהשכבה / ותינוקות מתנערים מן השכיבה.
דילוג וצעד מרחיבים / להיות בין עשרת הפותחים.
מאחורי המכסחת טייכנר יוצא / טובין גם הוא לקלוע רוצה,
מנחם (כרגיל) לבדו מקפץ / ואילו כץ פותח בנפיץ.
כרמי בגלגול חושק / אזי בטון לעצם נושק.
גלעדי בהגנה בולט / ויפה סביבותיו הולם.

עלון קיבוץ ניר-דוד פברואר 2020





כושי בתפקיד ציפור / כהרגלו מימי דור.
ועוד רבים הלצים / נראים מדלגים ומקפצים.
אחד בשביל און וכושר / וחברו מרבה גיל ואושר.
האחד מוריד פימה וכרס / ואחר זורע חורבן והרס.
ראו את הקשיש המנתר / כל'ש, ארי וכפנתר.
והנמר המפליא בקליעה / כולו נוטף זיעה.
בכלל, כל זה הסיגוף / חיזוק לנפש ובריאות לגוף.
ולא חשובה הקליעה לסל / העיקר הבלגן – וחסל.
ולכל "מי שיהיו" / אנא, מעיסוקיכם התפנו
יבוא כל בחור וטוב / זו זכות ולא חוב.
חזקו נא שריר וגיד / הורידו מגוכם חלודה וסיד
בואו ושחקו אוהדים ושחקנים / לחור בגרב כולכם מחזמנים.

פברואר 2010

גשר העפר / בני פרג

ראשית קצת היסטוריה:

גשר העפר נבנה ב- 1937 כאשר מייסדי הקיבוץ עברו לגור בצד הצפוני של האסי והיו צריכים לעבור לצד הדרומי עם עגלות וכלים, לצורך עיבוד השדות שהיו שם. הכלים שעברו עליו בשנותיו הראשונות, היו בדרך כלל עגלות עם סוסים וטרקטורים קטנים, במשקל מקסימלי של טונות בודדות עם השנים התרבו הכלים העוברים על הגשר ובעיקר גדלו וכבדו. כיום עוברות על הגשר משאיות של 50 טון וה"זקן" הזה מחזיק מעמד חורק שיניים, נאנק אבל סוחב!! עד מתי? נקווה שלפחות עד שנבנה גשר חדש גדול וצעיר והגשר הזה, אם יחזיק עד אז, יישאר גשר להולכי רגל, אופניים, קולנועיות וכד'.

ובכל זאת למה סגרנו אותו ולא חיזקנו אותו (אני מקווה שגם לא החלשנו)? הקמת השכונה הקהילתית, הגדלת הפעילות בצימרים והגדלת צי הרכב בקיבוץ בכלל, מחייב אותנו לספק מעבר תחבורתי מסודר ובטוח לדירי השכונה ואורחי הצימרים בפרט ולכל תושבי הקיבוץ בכלל.

התכנית הינה לבנות גשר חדש, מודרני, רחב, שיחבר באופן ישיר את הכביש הבא מדרום בין הצימרים והשכונה (עם הכביש הבא מצפון) מניר עותק ולבטל את הסיבוב המחר והמסוכן ע"י האורווה. אבל גשר כזה הוא יקר מאוד וגם לא פשוט מבחינות נוספות. המועצה האזורית שראתה שאנו משתהים בהחלטה ובביצוע הקמת הגשר החדש, נקטה באמצעים העומדים לרשותה, ללחוץ עלינו לקדם את הדבר. לכן סיכמנו עם המועצה שעד שנחליט איזה גשר חדש נבנה וגם לאחר שנחליט, נסדיר את נושא בטיחות התחבורה על גשר העפר ע"י התקנת מעקות בטיחות ולסיום נקווה שבמהרה בימינו נזכה לגשר חדש ו"גשר העפר" יוכל לצאת לפנסיה בכבוד הראוי.

(ואכן, זה קורה השנה – שנת 2020)



הואג והוגג מקצועי הפייסבוק –
 "אפשר להוציא את החורה מהקצוץ"
 כגד: מור אסא מנהל הקצוץ.

לינה משפחתית

"בואי, הכנתי לך את החדר הקטן", אמא שלי אומרת.
 אני נכנסת, ומניחה את התיק על מיטת היחיד, שואפת את
 הריח הנקי של מכבסת הקיבוץ שנודף מהסדינים.
 אני בת עשרים וארבע.
 בין טיול לטיול.
 וזו הפעם הראשונה בחיים שלי שאני גרה אצל אמא.

כשהיינו בכיתה ו', החליטו בקיבוץ שלי על מעבר ללינה משפחתית. החלטה רשמית שגיבתה סיפוח זוחל של
 יותר ויותר אימהות שפשוט לקחו את הילדים הביתה (אמא שלי, למשל, לקחה את אחי הצעיר הביתה.
 קצת התביישתי בזה).
 כששמענו את החדשות כינסנו אסיפת כיתה לוחטת, שבה הוחלט שכשנגדל נקים קיבוץ חדש, ונעשה בו לינה
 משותפת. היינו המומים ומאוכזבים. מי יכול להעלות בדעתו שילדים יגורו בבתי ההורים שלהם? מה זה
 הרעיון הזה, בכלל?

היינו ילדים מנותקים מהעולם, שחיו באי בודד על גבעה ירוקה.
 למדנו שירים שאף אחד אחר לא הכיר. ידענו את שמות כל העצים והצמחים והפרחים. אבל אף פעם לא
 ביקרנו באחת מהעיירות השכנות, או אפילו בקיבוצים הקרובים.
 גרנו ולמדנו ואכלנו וישנו ורבנו והשלמנו בבית אחד שכולו ילדים.
 המבוגר האחרון היה יוצא בשמונה וחצי בערב. הראשון היה מגיע בשש בבוקר למחרת.
 בלילה היינו לבד.
 ביום הסתובבנו בשבילי הקיבוץ בגופיות לבנות ותחתונים לבנים, כי ככה מתלבשים בבית וכי הקיבוץ כולו
 היה הבית.
 לכל אחד מאיתנו הייתה מיטה צמודה לקיר, ומדף עץ רבוע, צבוע לבן, שנתלה מעל המיטה, שבה הונח כל
 רכושנו הפרטי.
 היינו ילדים שהמושג "בית" היה רחב וצר עבורם.
 חשבנו שככה החיים.

בגיל עשרים וארבע אני עומדת בפתח החדר של אמא שלי, ומתכוננת לפרק את התיק.
 זה משונה: כבר גרתי בכמה וכמה דירות בחיי. בכל אחת מהם פרקתי את התיק הרבה יותר בקלות מאשר
 פה.

זה פשוט מוזר כל כך.

אפילו טיפה מלחיץ.

אבל אני מתרגלת. שתינו מתרגלות. מוזר כמה נעים לי לגור איתה. כמה נעים לי שמישהו מעיר אותי בבוקר
 ומכין לי סנדוויצ'ים בדיוק כמו שאני אוהבת, ומלפפון קלוף וחתוך בשקית ניילון. אני לא חושבת על השנים
 האבודות: רק נהנית ממה שיש.

אני מתרגלת קיבוצניקיות מחודשת. נוסעת כל בוקר עם כפפות הגומי בתיק לעבוד בחדר האוכל של קיבוץ
 שכן, כדי להרוויח כסף לטיסה הבאה. כשאחד מהעובדים שאיתי מפיל עגלה שלמיה של כוסות, שמתנפצות
 על הרצפה ומשליכות הס בחדר האוכל, אני שומעת את עצמי מנחמת אותו באמרה מהמשק: "רק מי שלא
 עושה לא שובר".

אחרי שבוע מגיעה לאמא שלי נציגה מוועדת צעירים. "זה לא בסדר שמור גרה אצלך", היא אומרת. "זה בניגוד לתקנון. אם מור רוצה לגור בקיבוץ, היא צריכה לקבל חדר משל עצמה ולשלם עליו". אמא שלי לא עוצרת לנשום, ומודיעה לנציגה מוועדת צעירים שהיא והתקנון לא מעניינים אותה. שזה החדר שלה והיא תלין בו את מי שהיא רוצה, כולל הבת שלה.

הנציגה של וועדת צעירים נבהלת ומתקפלת. היא לא רגילה לכזו התפרצות של לביאה מאמא שלי, הרגישה ואוהבת האדם. אותי זה קצת מצחיק, וקצת מרגש: בגיל עשרים וארבע, אמא שלי תובעת גם עלי בעלות. אמא שלי נלחמת שאגור בבית.

עשר שנים אחר כך אני שוכבת במיטה הגדולה בחדר הקטן בקרוואן הפצפון. לידי שוכבת בתי התינוקת. המיטה שלי היא גם המיטה שלה. כשהיא לא במיטה, היא על החזה שלי. במנשא או על הידיים. אני והיא כמעט גוף אחד, כמעט כל הזמן. אמא שלי באה עם חברה מהקיבוץ, בת כיתה שלה, לבקר את הנכדה החדשה. כשהחברה נכנסת לקרוואן פורצות לה דמעות מהעיניים.

"ימה קרה?", אני שואלת. "כלום", אומרת החברה ומוחה את העיניים. "פשוט חשבתי על כמה הדור שלנו הפסיד". אני מחבקת את הבת שלי אלי. היא הילדה השנייה שלי. כבר יש לי קצת קילומטראז' באימהות. ולכן אני יודעת: גם אני אפסיד הפסדים. וגם היא. אני אעשה טעויות, והבת שלי תסבול מהן. וגם אני.

ואני מזכירה לעצמי בשקט: "רק מי שלא עושה לא שובר".



לזכר חברינו - פברואר - שבט - אדר		
שם הנפטר	תאריך לועזי	תאריך עברי
עליזה הלוי שריג	04.02.1946	ג' אדר א' תש"ו
חיה גרד	09.02.1972	כ"ד שבט תשל"ב
משה אורפז - זלוטניצקי	05.02.1981	א' אדר א' תשמ"א
רבקה כץ	01.02.1982	ח' שבט תשמ"ב
יוזק שור	29.02.1982	א' אדר תשמ"ב
יצחק ולדן	11.02.1989	ו' אדר א' תשמ"ט
אטקה הלוי	26.02.1989	כ"א אדר א' תשמ"ט
ברוך(בושקו) גרד	25.02.1993	ד' אדר תשנ"ג
דבורה גלזר	15.02.1995	ט"ו אדר א' תשנ"ה
מינקה ולדן	24.02.1995	כ"ד אדר א' תשנ"ה
מרדכי(מוטקה) גור	08.02.1996	י"ח שבט תשנ"ו
שלמה גור	07.02.1997	ל' שבט תשנ"ז
דן ברייר	17.02.1998	כ"א שבט תשנ"ח
יחזקאל פרלברג	24.02.1999	ח' אדר תשנ"ט
מרים (מיצי) רוז'ני	07.02.2003	ה' אדר א' תשס"ג
יצחק ארזי	19.02.2003	י"ז אדר א' תשס"ג
שרה נוימן	28.02.2003	כ"ו אדר א' תשס"ג
זכריה מוזר	02.02.2004	י' שבט תשס"ד
יעקב ארזי	29.02.2004	ז' אדר תשס"ד
קלרה חרמוני	01.02.2005	כ"ב שבט תשס"ה
חייקה קלס	18.02.2005	ט' אדר א' תשס"ה
מאיר טרצביצקי	21.02.2006	כ"ג שבט תשס"ו
מאיר טל	10.02.2008	ד' אדר א' תשס"ח
פרניה שחר	09.02.2011	ה' אדר א' תשע"א
שלמה קלס	02.02.2013	כ"ג שבט תשע"ג
מלכה דווידזון	09.02.2014	ט' אדר א' תשע"ד
משה ברקוביץ'	28.02.2016	י"ט אדר א' תשע"ו
תמרה ברקוביץ'	28.02.2019	כ"ג אדר א' תשע"ט
ישראל נצר	28.02.2019	כ"ג אדר א' תשע"ט



מילים שכתבה מעיין קרונר, חברתה הטובה של זוהר, הבת של מאיה :

המעמד הזה מוזר לי. להיפרד מאמא של חברתי הטובה ביותר, אחות הנפש שלי זו בעצם סיטואציה מוזרה וטבעית לי באותה הנשימה. היה לי ברור שאציע לזורקי לכתוב לך. בקיבוץ כמו בקיבוץ אתה נולד למשפחה ביולוגית ולמשפחה של חברים. חברים שהם אחים. במובן מסויים כשאת לא רק נולדת למשפחה אלא גם בוחרת בה, כולנו באמת, כמו בשיר נהיים ריקמה אנושית. אני חושבת לי איך להספיד אותך, מה המילים הנכונות ואילו מילים יצליחו לנחם משפחה הקרובה מאוד לליבי. את אמא של זורקי, ואין גיל או מוכנות אמיתית להיפרד מאמא, גם אם זה דרכו של העולם. מי כמוך, אשת ספר, יודעת כמה למילים שלנו יש כח, מסר ולעיתים אף נחמה. הייתה לי הזכות להיות נוכחות ברגעים קטנים וגדולים במשפחה שלך מגיל ילדות. בארוחות ערב מאולתרות במרפסת הבית שלכם כשהיינו ילדות קטנות החוזרות מותשות מעוד ערב בעולם דמיוני ברחבי הקיבוץ, כזה שרק הילדה שלך יכלה לקחת אותנו אליו ועד הקריאה שלך לזורקי מחוץ לחלון חדרי החיילים כשבגרנו (ולאו דווקא התבגרנו) כשהיינו מחרישות סודות של נערות ואת באת בתירוף של כביסה לבדוק מה קורה. לפעמים, ברגעי בהירות של מוחות צעירים היה ברור שזו הדרך שלך, הדרך המוזרה מעט שלך לומר לה שאת אוהבת. הייתי מחייכת לעצמי כשהייתי רואה אותך מטיילת מסביב למערכת עם כלב עצום ואחר כך אומרת לזורקי- לא ברור מי מוציא את מי לטיול, אמא שלך את הכלב או הוא אותה וכנראה שגם בסיטואציה הזו, היה מלאי אהבה ודאגה הדדית בין כל הבריות שבסיפור. 30 (פלוס שנים) ואני יכולה להיזכר בעוד אינספור רגעים, סיפורים ושיחות קטנות על מדרכות אבל האמת היא שנראה לי נכון להגיד לך ולספר לכם שראיתי אותך, את תעצומות הנפש שלך ואת הרגישות הנסתרת כביכול עם מסירות ונאמנות לכל פרויקט בחייך בין אם בעבודה ובין אם במשפחה. מסירות כזו שלפעמים נדמה שגם היא ביחד עם אנשים שכמותך, חולפת מין העולם ונהיית נדירה יותר ויותר. אבל במקרה שלכם, לא הייתי דואגת, אני מכירה את החומר האנושי ממנו מורכבת המשפחה שלך, וגם הם כמוך, אנשים טובים מסורים ונאמנים ואני יודעת בלב שלם שהם יהיו בסדר. דב, רויטל, אבירם וזורקי שלי אני ממש מצטערת שאיבדתם את אמא שלכם... ואני מרשה לעצמי לדבר בשם כל החברות שלנו כשאני אומרת שאנחנו איתכם ברגע הכל כך קשה הזה וגם בעוד אלפי הרגעים הבאים בין אם עצובים, קשים וגם השמחים שיגיעו אחריו.

מאיה זמיר

בת זאב ואטקה

ט' באייר תש"ט 8.5.1949

ז' בשבט תש"פ 1.2.2020

נאכרך בליבנו לעד- אשת נתינה,
אהבת זרות, אוהבת אדם וספר



נר זיכרון

מתכון ארטישוק ירושלמי

מבית סבתא ליום חורפי קר וגשום.

מרכיבים:

2 כפות חמאה

2 כפיות שמן זית

1 בצל קצוץ

1 כרישה פרוסה(החלק הלבן)

3 שיני שום

3 עלים של טימין

1 ק"ג ארטישוק ירושלמי קלוף

2 תפוז"א קלופים וחתוכים לקוביות

200 מ"ל שמנת לבישול 15% שומן

קורט אגוז מוסקט

1/4 כפית פלפל לבן

2 כפיות מלח

1 ליטר מים

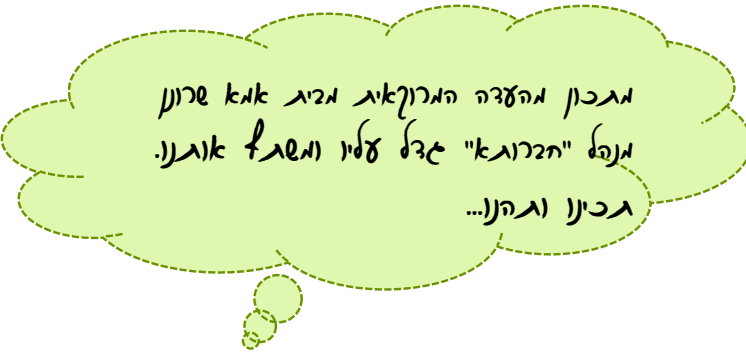
להגשה: כרשה מטוגנת

טוסטוני אשתנור

כפית שמנת

אופן ההכנה:

1. מחממים בסיר את החמאה והשמן מוסיפים בצל, כרשה, שום, טימין, ארטישוק ירושלמי ותפוז"א מוסיפים מים ומביאים לרתיחה
2. מבשלים על אש גבוהה עד שהתפוז"א והארטישוק מתרככים (כ-20 דקות) מוסיפים את השמנת וטוחנים עד לקבלת מרקם חלק. במידה והתקבל מרק סמיך מידי מדללים על ידי הוספת נוזלים נוספים אגוז מוסקט מלח ופלפל לבן.
3. ההגשה: במרכז הקערה מוזגים כפית שמנת מלמעלה ניתן לטגן כרישה עז להזהבה, לסדר מעל המרק ולהגיש עם טוסטוני אשתנור



אז מה חדש בצוציק?

סוף סוף! פרויקט שאנו עובדים עליו כבר תקופה יוצא לדרך! התחלנו להעביר שיעורי אפיה לילדים המקסימים של כיתות ד' – ה' במסגרת חוג לכל ילד של המועצה, הילדים מקבלים אצלנו ידע על מוצרי בסיס, הכרת הכלים ושימושם הנכון במטבח. הם יוצאים מכל שיעור בציפייה למפגש הבא וכך גם ההורים אשר שולחים הודעות של תודה וכמה טעים ונעים היה לילדם שחזר עם חוויות מעשירות חדשות, וגם עם מאפה טעים...

סקרנים? רוצים לבוא וללמוד אצלנו? אנחנו מעבירים חוגי אפיה פרטיים לקבוצות בגילאי 3-12 וחוגי בישול ואפיה למבוגרים המועברים באווירה מהנה וחוייתית. במפגשים אלו אנו מלמדים איך להכין מטעמים מפנקים, מאפים מתוקים ומלוחים תוך שמירה על עבודה נכונה במטבח – בטיחותית, נכונה והיגיינית. אחת העוגות שאנו מכינים איתם, עוגה שוקולדית מאוד אהובה, טעמה מנחם וגם אופן הכנתה הוא פשוט וידידותי לכל. את המתכון פיתחנו ויצרנו באהבה גדולה במיוחד עבור סדנאות אלו, מצרפים לכם אותו בשמחה – לגזור ולשמור!

אנו ממשיכים לפנק בארוחות צהריים עשירות במגוון ובטעם – מנות בשריות, מנות צמחוניות, מאפים מיוחדים וקינוחים מפנקים לצד שתיה חמה.....

ביקשו מאיתנו, לא אחת, שנתחיל לפנק מוקדם יותר, שנגיש גם ארוחת בוקר. אל חשש- אנו עובדים על כך במלוא המרץ...

עוגת יום הולדת

– שוקולד –

"צוציק בית של אוכל"

חומרים רטובים –

1 גביע שמנת

3 ביצים

1/2 כוס שמן

חומרים יבשים –

1 כוס קמח תופח

1/4 כוס קקאו

2 סוכר וניל

1/4 כוסות סוכר

הוראות הכנה –

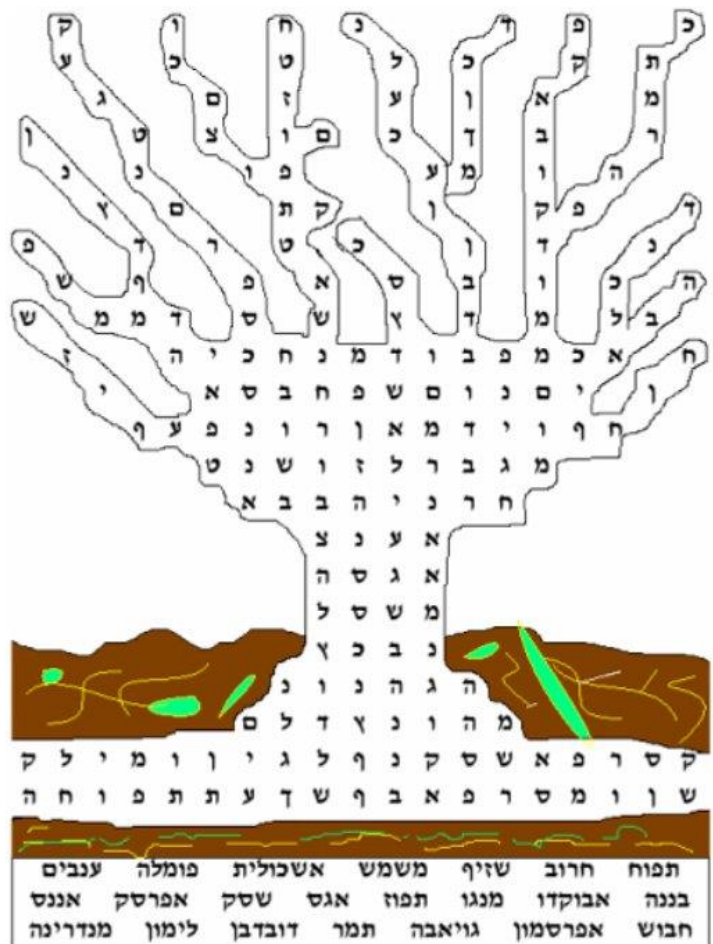
1. מחממים תנור ל 170 מעלות.
2. מערבבים בקערה את החומרים היבשים עם כף או מטרף.
3. מערבבים בקערה שנייה את החומרים הרטובים עם כף או מטרף.
4. שופכים את החומרים הרטובים לתוך הקערה עם החומרים היבשים.
5. לערבב אותם יחד עד לקבלת תערובת אחידה, לא לערבב יותר מדי!
6. לגזור נייר אפיה לגודל התבנית או להשתמש בתבנית חד פעמית.
7. למזוג את הבליילה לתוך התבנית או התבניות.
8. להכניס לתנור החם (בזהירות!)
9. לשים שעון 15 דקות, ממשיכים את האפיה עד ושקיסם המוכנס למרכז העוגה יוצא יבש, זמן אפיה בין 30-40 דקות.
10. לפני הציפוי יש לקרר את העוגה.



תשבצים וחידונים לט"ו בשבט

כלי כתיבה		הלך החוצה		
▼		▼	בקיאות	
			רואה חשבון (ר"ת)	יצר
	יבשה מוקפת מים		▼	▼
	▼	מילת ברירה	▼	▼
		▼		מאכל לשבת

תפוזת פירות



6		5		4		3	2	1
					8			7
	12		11		10			9
			15			14		13
							16	
19			18					17
	22			21				20
		24		23				
		26						25



מאונך

- 1 משתנה למען החרוץ (4)
- 2 לא מר כשראשי תיבות גורמים לה להיות מחוברת (7)
- 3+2 מאוזן בגללו סיימו (4)
- 4 חיכה לו בהסתר כששב יצר אותו (3)
- 5 הדוד ומה שמשקף לך הלוחם הזה (6)
- 6 בין רסן לעגונות (4)
- 8 מרים את האף מהמדינה (6)
- 11 נמצא במצוקה ומחכה: לילו בלחץ? (6)
- 12 יש דרג בנחלה הזו ליד ים המלח (3-4)
- 14 יש לחי במנה הזו למשוררת (6)
- 17 הי. בין זה שמעז (4)
- 19 ישר שב עצוב (4)
- 21 בתי בונה אחרת את הדירה (3)
- 24 ראו 22 מאוזן (2)



מאוזן

- 1 העם איתך (3)
- 4 לא שווים כלום אבל האחד לפני הקווים (5)
- 7 היחידה המרכזית אחרי שנפטר השאפתן (5)
- 9 ראו 3 מאונך
- 10 מס המשולם ביום שגרתי (6)
- 13 גמלו לו כשבנו קם (4)
- 15 נשמתו נעתקה כששב והרגיש עם האף (4)
- 16 יש לו מלא דברים אחרים ללא יוצלח הזה (7)
- 17+18 מאוזן לבנה בת 9 חודשים (4+4) קשה אך יפה
- 18 ראו 17 מאוזן (4)
- 20 ציתו בה קצת אחרת כשהתמקמו (6)
- 22+24 עיר ואוניברסיטה זה די בנלי (4)
- 23 יגו מסביב לצי יתנו הופעה (5)
- 25 אצה לה הדרך כששב לחפש את הרשע (5)
- 26 הנ"ל הסתבך בשבילן (3)

כפל שון

עדי ואבי גבעון

• לפניכם חידת כפל לשון.
למשמעות השונות ייתכן כתיב
שונה, אך ההגייה דומה.



כמה דברים קטנים אם כבר הגעתם עד פה...
עלון בשקל בפעם השנייה יוצא. תודה לכל הקוראים שהביעו אמון ואישרו לשלם שקל לעלון.
מודה שברמה האישית אני מאד לא אוהבת את הרעיון וגם שותפתי לתרבות ולקהילה עד היום
לירון ויטמן חושבת כמוני, עירערנו להנהלת הקהילה על השקל, עירערנו לא התקבל, וכנראה
שנצטרך להמשיך כולנו להתעסק עם השקל. השקל כנראה יחוייב במצטבר פעם ברבעון או פעם
בשנה. מקווה שנעמוד בזה...

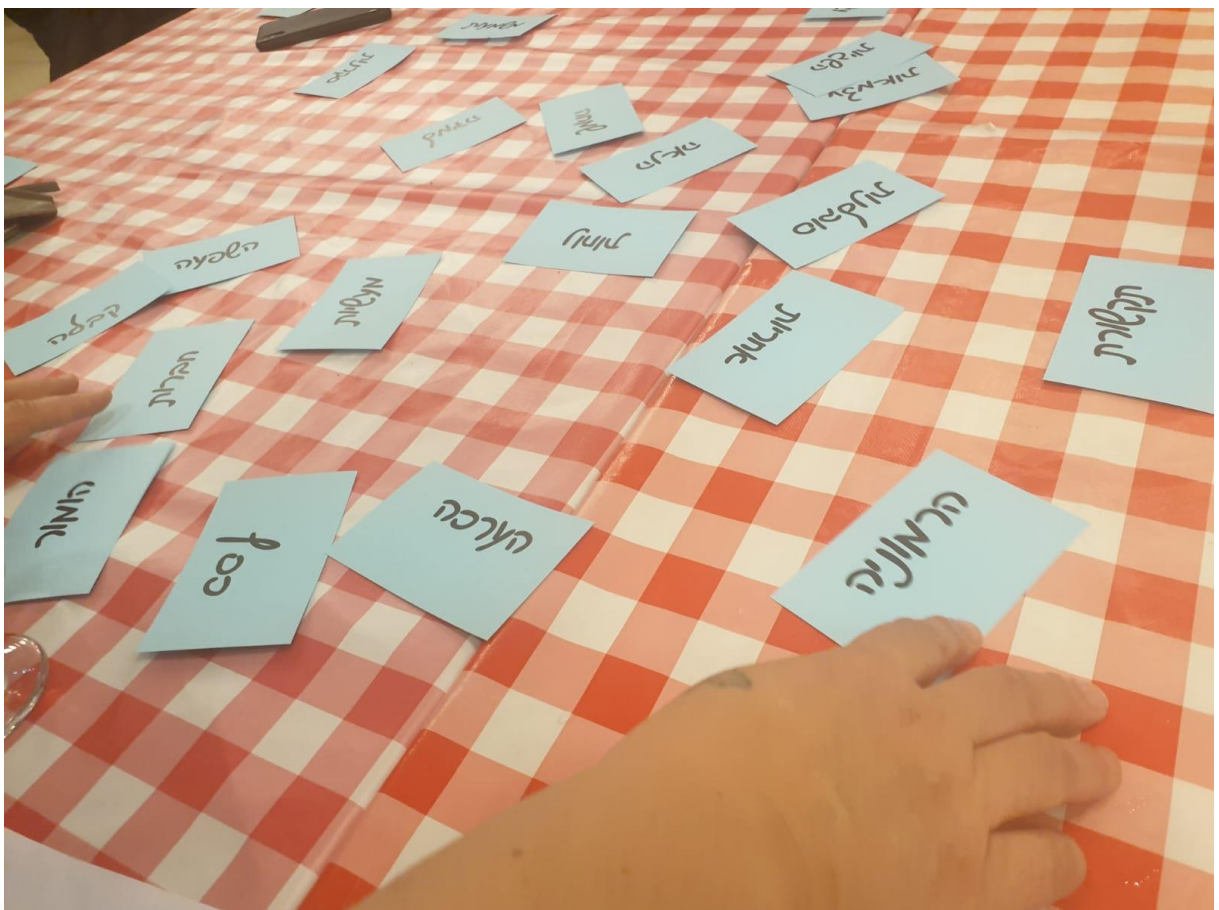
בכל מיקרה מי שלא הזמין ובכ"ז מעוניין – ניתן לקנות את העלון בכלבו ב- 3 ש"ח.
הפעם קראתם בעלון דיווחים מהנהלות וענפים, דעות ותגובות בין חברים ומנהלים, נוסטלגיה
כמובן וקצת עלינו, איחולים, ברכות, מתכונים וחדשות, תשבצים וחידונים, במדור התרבות –
שמתם לב? התחלה של פרידה מרכזת התרבות, איחולי הצלחה לרכזת החדשה. קצת גם על
הבחירות המתקרבות, על וועדות וצוותים ועוד...

מזכירה - מחפשת מאירים לעלון.
אם בא לכם לאייר לנו, לצייר לנו קצת מחוויות הקיבוץ אשמח לשמוע.
גם מראיינים ועוד כותבים קבועים יתקבלו בברכה.
ו...זהו.

תקראו, תהנו ופרגנו אחד לשני על המדרכות וגם על גבי העלון...

לימור גינת 050-7602125 מייל: meshek@nirdavid.org

תמונה מערב "שיתוף ציבורי" בנושא בית התרבות





תמונות מערב "שיתוף ציבור" בנושא בית התרבות



היכוננו!!!

פירי

אפקט

הפח

יש שיש 13